

ஓர் விண்ணப்பம்.

இந்த சஞ்சிகையோடு விவேகசிந்தாமணியின் 10-வது வருஷம் பூர்த்தியாகிறது. இந்த வருஷம் விவேகசிந்தாமணிக்கு தேர்த அரிய பலசங்கடங்களினால் அதைத் தடையின்றி நடத்தி வருவது மிகவும் கஷ்டமாய்விட்டது. அதற்கு தேர்த அரிய பல இக்கட்டுகளை வெல்ல அதற்குள்ள மனுஷ சகாயம் பொருள் சகாயம் சிறிதும் போதாது தத்தளித்தே தேரிட்டதாயினும் அவ்வாபக்காலத்தை அது எப்படியோ தள்ளிக்கொண்டு சமாளித்து இந்தமட்டும் அது மறையாது கடைபெற்று வந்தது மிகவும் வியக்கத்தக்கதே. விவேகசிந்தாமணி இவ்வளவு உரம் பெற்றுள்ளதாகக் காட்டியது அதை வாங்கி வாசித்தாதரிப்போர் அதை நடத்துவோர் ஆகிய இருவகையாருக்கும் சந்தோஷமுண்டுபண்ணத்தக்கதே. இப்பொழுது சென்ற வருஷத்துப் பட்ட கடன்களைத் தீர்க்கவேண்டியதோடு அடுத்த வருஷத்துப் பத்திரிகை சரிவரடக்க முன்னேற்பாடு செய்யவேண்டிய தவசியமாயிருப்பதால் இதைவாசிப்போர் இந்த வருஷமுடிவு வரையிலுள்ள சந்தாபாக்கியோடு அடுத்த மேயிர் துவக்கும் புது வருஷத்துக்குள்ள சந்தாதொகையையும் முன் பணமாகச் செலுத்தி யாதரித்தால் பல கஷ்ட கஷ்டங்களுக்குப்பட்டு இப்பத்திரிகையைத் தொடுபடியாய்த் தொட்டுக் கைவிடாது நடத்திவரவுமழப்போர்க்கு உற்சமயத்துச் செய்ததோர் பேருதவியாக விருக்கும். மறு சந்தாதாரர்களும் மற்றப்படி மறு பத்திரிகையில் அபிமானமுள்ள கண்பர்களும் தங்கள் ஆதரித்து வருவதோடு தங்கள் தேசர்களுக்கும் இப்பத்திரிகையை வாங்கியாதரித்துவரத் துண்டு வர்களானால் பத்திரிகை யெங்கும் பரவி கல்லாதாவுபெற்று வருவதால் பத்திரிகையை நடத்துவோர் உற்சாகத்தோடு மேன்மேலும் அது விரிந்திபெற உழைத்துவாச் சாதகமாகும். இவ்வுதவியை ம் பத்திரிகாபிமானி

கள் ஒவ்வொருவரும் துரிதயபூர்வமாக இருச் செய்துவரப் பின்னடையார்களே உறுதியான கம்பிக்கையின்பேரிலே இவ்விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளலானோம்.

READINGS AT HOME.

A GLIMPSE INTO THE FUTURE.

SECOND SERIES.

MEERA RAKSHASA OR CHANAKYASUTRA

A ROMANCE OF THE MEDIEVAL TIME

2ND DAY.

இவ்விண்ணப்பம் வருஷம் திருத்தி, முத்திராராகசம் என்னும் சாணக்கிய குத்திரம்.

2-ம் நாள் படிப்பு.

இரண்டாம் நாள் வழக்கம்போல் காலவந்து சேர்த்ததும் சிவகாமி பின்வருமாறு நடத்தொடங்கினாள்.

"இவ்வாறு, ராஜகுமாரர்கள் ஒன்பதுபேரும் இராஜ்யத்துக்கு அறிபதிகளாக நியமனப்பட்டதனாலே இராஜ்யம் பருகாயகமாயிருப்பினும், மத்திரிகளின் சாமர்த்தியத்தினால் அதற்கு யாதும் குறைவுண்டானதில்லை. காலத்தில், மௌரியனுக்கு செளரிய பராமங்கலில் ஒருவர்க்கொருவர் தாயில்லாததால் தாய் தாது புத்திரர் உண்டாயினர். அவனுக்குப் புத்திரரிடத்து மிக்க பிரீதியுடையவரு அவர்களுக்கு அஸ்திரசஸ்திரங்களாகிய ஆயுதப்பயிற்சி செய்வித்து அவற்றில் மிக்க தேர்ச்சியை அடைவித்தனன். அத்துறு புத்திரர்களும் கடைசியவனுக்குச் சந்திரகுப்தனென்ப பெயர். இவன் வயதில் மற்றவர்களுக்கு இடையனுவினும் குணத்தின் மேன்மையினால் மறெல்லோருக்கும் மூத்தோனென்று சொல்லத்தக்கவனுயிருந்தனன். இவன் தனது பராமர்த்தினால் ராஜ்யத்தின் பற்பலபாகங்களையும் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டனன். அரசர்கள்

தீதாவும் மாறிமாறி வருதலினாலே வலிகாளுக்குள்ளுள்ளிப்போயிற்று. இதிலின் ஸ்தானம் கிளையிருத்தலின், மௌரியன் தான் மானதி குணங் கைய புத்திரர்களைப் பெற்றிருத்தலின், யுத்தியிலும் நீதியிலும் சிறந்திருத்தலின், அவனது அதிகாரம் காணும் ஒங்கிப்பற்று கந்தராஜயத்திற் பெரும்பான்மை அவன் வசமாய்விட்டது.

போது, அரசர்களுக்கும் ராஜாஸாதி மங்களங்களுக்கும் மௌரியன்மீதும் அவன் புத்திரம் பொருமையும் பகையும் மீறி, அவர்க்கெடுக்கும் வழிகளைப்பற்றிப் பலகாலமாக ஆலாசிக்கவாயினர். “ஆகா! கஷ்டம்! நாம் அனுபவிக்கவேண்டிய மானது, ஜராபுருஷனுக்கு வசமாகிய சிறியைப்போல, மௌரியனுக்கு வசமாகிய இது எவ்வளவு வெட்கமானது! அரசும் மந்திரிகளும் இன்று ராஜ்யத்தை வருள் காலத்தேயும் ராஜ்யம் பிருத்திய வசமானது எத்தனை மானக்கேடு? நா முன்னம் இவன் கம்மேற் பகைமேற் கொண்டு அதனைக்குறிப்பா லுணர்த்தவும், அநிகளாகிய கமக்கு அது தெரிந்ததில்லையே! போது இவனுக்குப் புத்திரபெனத்திராதிக பார்த்தனையாயிருத்தலின், இவன் கமக்குச் சுவாவானென்பது மிச்சயம். இவனை நாம் கொன்று நீக்காவிடின், இவன் கம் கொலைசெய்வானென்பதற் சத்தேகம். இவனோடெதிர்த்து வெளிப்படையா போர்செய்யின்,” இவனுக்கு அனைவரும் தினமாயிருத்தலினாலே இவனைச் செயித்தலின், ஆதலின், இவனை யாம் மோசடியாகவே கல்லவேண்டும். அதுவும் கெளரீத்திற்செய்ய வேண்டும்.”—என்று ஆலோசித்து ராசாஸாதி மந்திரிமார்கள் சென்று, பூமிக்கடியிற் கிடக்கச்செய்வித்து, அதில் ஓர் மந்திரமண்டலிருமித்தனர். அக்குகைக்குச் செல்லும் போன்றே குறுகிய பாதுகையினால் ஆழமாகிப்பிழையும், அதனுள்ளிடம் மிகவும் இடம

கன்று விசாலமாகியிருத்தது. இச்சுரங்கத்துள் அரசர்கள் மந்திரிமார்களோடு சென்று பன்முறை ஆலோசனை செய்துவந்தனர்.

அக்காலத்தில் ஒருநாள், ஒரு சேவகன் வந்து மௌரியனை கோக்கி, “மந்திரமண்டபத்தில் அரசர்கள் எல்லோரும் மந்திரிமார்களோடும் காரியவிசாரம் செய்யலுற்றனர். உமது வரவை எதிர்க்கோக்கி இருக்கின்றனர். ஆதலின் நீரும் உமது மைத்தருங்கூடி தாமதமின்றிச் செல்கிராக.” என்று கூறினன். அது கேட்டு மௌரியன் தன் தனயர்களோடு வெகுசம்பிரமமாகச் சென்று, வழக்கம்போல மண்டபத்தின் உள்ளே அரசர்கள் இருப்பார்கள் என்று கருதி உள்ளே சென்றான். அவர்கள் உள்ளே சென்றதும், அரசன் சேவகர்கள் அந்தக் குகைக்குவாரத்தைக் கற்களால் அடைத்து விட்டனர். விதியின் வசத்தை நீக்கவல்லவராயாவர்?

இவ்வாறு குகாத்துவாரத்தை அடைத்து விட்டது கண்டு, மௌரியனும் புத்திரர்களும் மிக்க துயரத்தோடு அக்குகையின் உள்ளே சென்றுபார்த்த அளவில், அங்கு மன்னரும் இல்லை; மந்திரிகளும் இல்லை. அதுவும் அன்றிச் சில கொலைக் குறிகளையும் அங்கு வைத்திருக்கக் கண்டனர். போஜன பதார்த்தங்களால் நிறைந்த பரிகலங்கள் துறும் ஒவ்வொன்றுக்கும் எதிராக தனித்தனி ஒவ்வொரு விளக்கும் காணப்பட்டன. இவற்றைக் கண்டபோது, அவர்க்குண்டாகிய சங்கடம் சொல்லி முடியுமா? கண்களினின்றும் கண்ணீர் ஒழுகப் பலவாறு பிரலாபித்து, ஒருவரை யொருவர் சோகத்தோடு தழுவிக்கொண்டு, “ஐயோ! கம்மைக் கொடிய மந்திரிகளும் மன்னர்களும் கூடி இவ்வாறு மோசம் செய்தார்களே! அவர்கள் இவ்விதக்கொடுமை புரிவதற்கு யாம் அவர்க்குச் செய்த பிழைகள் ஒன்றையும்காணோமே. கமது பாடுண்டு பரப்புண்டு என்று கம்முடைய காவல்களெல்லாம் முயன்றிருத்தோமே யன்றி, நாம் ஒரு வன்புக்கும் போக

வில்லையே. லீலவறையின் உன்னே மந்திர மண்டபம் சிறுமித்ததும், கொடியவர்கள் ஆகிய அவர்களது மந்திரயோகங்களும், பின்பு எம்மோடு சேவகன் வந்து கூறியது, இவையாவும் எம்மைச் சதிசெய்யச் செய்த சர்ப்பனைகள் என்று அறிந்தோமில்லையே. இவர்களுக்கு எம் பாலன்பில்லாவிடின், இவ்வாறு மோசடியாகக் கொல்லலும் வேண்டுமோ? என்று பலவாறு சொல்லி வருத்தியகாலத்து, முாசுதன் அவரைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். “என்ன ருமை மைத்தர்கான், எமில்வாறு அதைரியப் பட்டு மயங்குவதிற்பயனில்லை. தைரியத்தை மேற்கொண்டு மேலாற்செய்வதை ஆலோசித் தல்வேண்டும்” என்று, பின்பு சிறிது ஆலோசித்து மக்களை நோக்கிப் பின்னும் சொல்லுகின்றான். “இதில் கின்று தப்பி வெளிப்படுதற்கு யார்க்கம் யாதுங்காணும். ஆயினும், தெய்வ இச்சை இன்னதென்று யாம் சொல்லப்போகா நாதலினாலே, யான் சொல்லும் மொழியை நீங்கள் மனமொப்பிக்கேட்கவேண்டும். இப்போஜன பதார்த்தங்களை ஒன்றாகத் திரட்டி ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்துப் பத்திரப்படுத்தித், தீபங்களையும் ஒன்றுதவிர மற்றெல்லாவற்றையும் நிறுத்திவிட்டு, எம்மில் ஒருவன் பாத்திரம் உயிர்தரித்திருத்தல் வேண்டும். நூறுபேர்களுக்கும் ஏற்படுத்தியுள்ள உணவுகள் அவ்வொருவன் உண்டு ஒடுங்கு முன்னமே தெய்வவசத்தால் இக்குகையினின்றும் வெளிப்படுதற்கு ஓர் மார்க்கம் உண்டாயின், அவன் சத்துருவாக்கத்தை நாசம்செய்யப் பிரயத்தினம் செய்தல்வேண்டும்” என்றான். இவ்வாறு கூறிய பிதாவின் வார்த்தைகளைக்கேட்டபோது, அவர்களில் ஒவ்வொருவனும் தனது சகோதரர்களும் தந்தையும் ஒவ்வொருவராய் மரித்தல்கண்டு வருந்துயரங்களைச்சுதித்திருப்பதற்கும் தெய்வகதியா வெளிப்பட்டமாத்திரத்தில் தந்தைகூறிய பிரதிக்கிரியை செய்தற்கும் சத்தியில்லாதவனாய் ஒன்றும் உரையாடாமல் இருத்தனன். அப்போது அனைவர்க்கும் தம்பியாகிய சந்திராகுப்தனைத் தந்தை துக்கத்

தோடு நோக்கலும், அவன் தைரியம்வாறு சொல்லினன் “எந்தாய்! உம்கில் ஏதும் விசனம் வேண்டாம். நீர் சீயவாறு யான் செய்வன். இதில் யாசயமில்லை. ஜீவனோடு இக்குகையில் வெளிப்படுவதற்கு ஒருயார்க்கம் உயின் பிரதிக்கிரியையும் துணிந்து சொன்னாயும் இந்த இராஜ்யத்தையும் புகையினைது பறித்துப் பரிபாலித்திருப்பன்றான். இவ்வாறு சந்திராகுப்தன் மாற்றங்களைக்கேட்டுத் தந்தையும் தமாமாரும் சத்துஷ்டியடைத்து, அவனை எவ்வுகாடமாய்த் தழுவிக்கொண்டு, தமது கரால் அவன் முடியில் அபிஷேகஞ்செய்து, னுக்கு அனேக ஆசிமொழிகளையும் செய்து, “மைத்த, நீ நெடுங்காலம் சிரஞ்சீவாழ்ந்திருப்பாயாக. சத்துருக்களை வென்றவாயாக; உனக்கு விசேஷப்படைதயில்லாவிடினும் சத்துருவாக்கங்களை நீ செய்வாய் என்பதிற் சந்தேகமில்லை” என்றார். சந்திராகுப்தனும் அவ்வாறே தைந்தைக் கைக்கொண்டு அக்குகையில் னிருந்த உணவுகளை உண்டு அதில் இருக்காலைப்பில் மற்றவர்கள் யாவரும் சிலநாளைக்கொண்டும் உணவில்லாமையினாலே உயிரிழந்தமௌரியனை இவ்வாறு மைத்தர்களோடு மோசடியாகக் கொடுமையிற் கொலைவிறுத்தார்த்தத்தைக் கேட்டு நாட்டில் உவர்களைல்லோரும் மனம்வருந்தி இராஜ்யினாலே அதை வெளியிடுதற்கு அஞ்சியுள்ளார். சந்திராகுப்தனைத் தவிர மற்றொருவரும் மௌரிய வமிசத்தை நாசம் செய்ததில் உள்ளளவேனும் மகிழ்ச்சியுண்டானதில்லை.

இவ்வாறு மூன்றுமாதங்கள் ஆனபின்பு கதேசாநிபதியால் அனுப்பப்பட்ட சில தூதர்கள் கூட்டிலடைத்த சிங்கம் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு சந்திராகுப்தனுக்கு முன்னே வந்து, “ஏ அரசர்கான் எங்கள் கிங்கதேசாநிபதியால் அனுப்பப்பட்டு வந்தவர்கள், இகூட்டில் உள்ள கிங்கத்தைக் கூட்டை உடை

வெளியே எடுக்கவேண்டும். இதைச் சுவல்லவர்கள் இந்த ராஜசபையில் இருக்கக் களா என்று அறியும்படி விடுத்திருக்கின்” என்றனர். அரசர்கள் மத்திரிக டெரோமர் ஆலோசித்தும் அது முடிபொனபோது அம்மத்திரிகளிலொருவனாகிகன் என்பவன் அரசரை கோக்கி வேளையில் சந்திரகுப்தன் மாத்திரம் தானியின் இக்காரியம் எவ்வளவு சுவம முடிந்திருக்கும்! அவன் சிற்ப சாஸ்திரம் மும் கரைகண்டவன். இதற்கு யாதேனும் பாயம் நிச்சயம் செய்திருப்பான். இப்படி எண்ணி என்னடான்” என்றனன். பாது அரசர்கள் ஆற்றுகுடேபோகிறவன் ம்புல்லையும் பிடித்துக்கொள்வா னென் பழமொழிக்கேற்ப ஒருவேளை சந்திரகுப்த உயிரோடிருந்தாலும் இருக்கலாமென்று த்து. அக்குகாமுகத்தைத் திறந்து உள்ளே ருது பார்த்தனர். சந்திரகுப்தன் உயிரோ பிணும் மிகமெலித்து தோலும் எலும்பு த்தோற்றினன். அவனைக்கண்டதும் அரச ன் சந்தோஷமடைத்து, “ஓ மைத்த உன் றடெங்களுக்கு யாதும் பகையில்லை நீ இனி வெளியேயவருக” என்றனர். சந்திரகுப்தனுக் கடைசியில் மது பிராணனைக் காப்பாற் கொள்ளவும் பழிக்குப்பழிவாங்கவும் வழி ந்ததே யென்று உளநுள்ளே சந்தோஷமே னினும் மேலுக்கு இஷ்டமில்லாதவன்போல சர்க்கைக் கோபத்தோடு கோக்கி, “என் றமைத் தந்தையையும் அண்ணன்மாரை ம் இழந்து எனக்கினி உயிர்பெற்றிருப்பதில் ன்பயன்.” அவர்களோடு இக்குகைக்குள் ங்கள் சரப்பீனியில் வந்ததுபோல அவர்க ளாடு என்பிராணனையும் விட்டுவிடுகின்றேன். வர்களைப் பட்டினிவிட்டுக் கொடுமையாகச் ளாற்றாவிடான் நீங்கள் என்னையும் வெட் டுகொன்றுவிடுங்கள் எனக்கு வாழ்காள் றதுக்கு” என்றனன். அரசர்கள் பவவாறு யத்து சொல்லியும் கேளாததனால் சாட்சியா த்தாங்கள் மெளரியனிடத்துக் கவர்ந்து

கொண்ட திரவியங்களையாவும் அவன் முன் கொண்டுவந்து வைத்து, “நீ எங்குவிடத்தில் வைத்த கோபத்தை மாற்றவேண்டும். இனி மேல் உனக்கும் எமக்கும் பகையில்லை. எப்படி யாவது நீ வெளியேவந்து எங்களுக்கு தேர்த்த இடுக்கண்ணைத் தீர்க்கவேண்டும்” என்றனர். அவனும் ஆயினவன்போலச் சமாதானப்பட்டு வெளியே வந்தனன்.

பின்பு அரசர்கள் சந்திரகுப்தனுக்கு வங்க தேசாதிபதி யனுப்பிய சிங்கக் கூட்டைக் காட்டி அதன்வாலாற்றையும் சொல்ல அவன் அதிசயமுற்றப் புன்சிரிப்போடே இவ்வாறு ஆலோசிக்கலாயினான். இச்சிங்கம் உன்மையான சிங்கமேயாயின் இக்கூட்டைப் பிரிக்காமல் வெளிப்படுத்துதல் அசாத்தியம். அதனின் இதில் ஏதோ குதொன்றிருக்கின்றது. சிங்கத் தின் சேஷ்டைகளைப் பார்த்தால் சுபாவமாகத் தோற்றவில்லை. ஏதோ யந்திரத்தினால் இயங் குவதுபோலுள்ளது. அன்றியும் இச்சிங்கத் தின் வர்ணம் கோமம் முதலானவற்றை உற்று கோக்கும்போது இது உயிருள்ள உன்மைச் சிங்கமாகத்தோற்றவில்லை. சிற்பிகளால்செய் யப்பட்டதுபோலுள்ளது. இது ஒருவேளை மெழுகினாலே அமைக்கப்பட்டிருப்பினும் ஆகும்” என்று ஊகித்துப் பின்பு யாவரும் கண்டு அறிசலிக்கும்படிக் கூட்டை உயர்த்த தோரிடத்தில் வைக்கச்செய்து இருப்புக்கம்பி யைப் பழுக்கக்காய்ச்சிக் கழிகளினிடையே கூட்டிற்செலுத்திச் சிங்கத்தின் உடம்பில் வைத்தமாத்திரத்தில் அது அவ்வளவும் உருகி யோடியது. அதைக்கண்டு அரசர்முதலானோர் அனைவரும் கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள். மத் திரிகளும் ஜனங்களும் சந்திரகுப்தன் யுக்திபுத் தியை மெய்ச்சி அவனை வெகுயானித்தார்கள். வங்கதேசாதிபதியின் தூதர்களும் அரசர்க ளால் வேண்டிய வரிசைகளைப்பெற்றுத் தம்மு றுக்குச்சென்று தம்மரசனோடு நடத்த விருத் தாத்தங்களைச் சவிந்தராமாக்கூற்றினர்கள்.

பின்பு சந்திரகுப்தனைக்கொண்டு தந்தைக் கும் தமையன்களுக்கும் உரிய கடன்களைச்

செய்வித்து, ராகுசனும் அரசர்களுமாக ஆலோசித்து இவ்விதமான உபாயங்கள் வேண்டியவந்த காலத்தில் சந்திரகுப்தன் மகக்கு மிக்க சாதக மாவானாதலின் இவனை நாம் பரிபாலித்தல் கடன். ஆயினும் இவனை அசுவமுதலிய சேனைகளுக்கு அதிபதியாக வியமிக்கின் தீங்குண்டாகும். யாதொரு உத்யோகமும் கொடாவிடும் என்றபிராது. ஆதலின் இவனை அரண்மனையில் போஜனத்தக்குவரும் பிராமணர்களில் அக்கிரபோஜனத்துக்கு யோக்கியமானவர்களைத் தெரித்தனுப்பும் உத்யோகத்தில் வைப்பதே ஸம்” என்று தீர்மானித்து அவ்வாறே செய்தனர். சந்திரகுப்தனும் அவ்வேலையில் இருந்துகொண்டு தந்தையையும் தமயன்களையும் கினைத்துக்கினைத்து வருத்தி மகக்குப் பழிவாங்க எப்போது சமயம்வாய்க்குமென்று கருதி தினந்தோறும் வருகின்ற அந்தணர்களில் புத்திசாலியாயுள்ளவர்களோடு சிகேகம்செய்து சக்தியினால் சாதிக்கமுடியாததொன்றை புத்தியினால் அடையவாமென்றெண்ணியிருந்தனன்.

தாத்தா.—சந்திரகுப்தன் தாழ்நிலையே; வெகு புத்திசாலியா யிருக்கின்றனே. அவனுக்குத்தோன்றிய இந்தச் சுருவு வேறொருவருக்கும் தோன்றாதது என்ன ஆச்சரியம். கிங்கு, இப்பொய்ச்சிலக்கத்தை அனுப்பின வங்கதேசாதிபதியின் உத்தேசமென்ன?

ருக்மணி.—சக்தியிலும் புத்தியே விசேஷம் சக்தியினால் வெல்லக்கூடாததொன்றைப் புத்தியினால் வெல்லக்கூடாமாதலின் ஒரு தேசத்தரசர் இன்னொரு தேசத்தரசரை வெல்லக்கருதின் அவ்வரசனிடத்தில் புத்திசாலிகள் எவரேனும் உள்ளாரோ என்று தெரிந்துகொள்ள இவ்வாறுசெய்வதுவழக்கம். இராயர் அப்பாஜி கதையில் கீர் கேட்டதில்லையா? ஓர் அரசன் இராயரிடத்தில் குடப்பூசனிக் காரியம் டைக்கீரைப்பாத்தியும் கேட்டது பினதும் அதற்கு அப்பாஜிசெய்த யுக்தி

யும். இதுபோலவே அரசர்கள் திரிகள்முதலான உத்யோகஸ்தர்களுள்ளே புத்திசாலிகளைக் கொள்ளவேண்டுமானாலும் அநேகர்களைச் செய்வதுண்டு.

சிவகாமி.—ஆமாம் கீ எனக்கு இவ்வித ஒருகதை சொல்லியிருக்கிறாய்மிருக்கிறது. தாத்தா கேட்கப்பட்டால் சொல்லுகிறேன்.

தாத்தா.—எங்கே சொல்லு கேட்போம் சிவ.—சொல்லுகிறேன்கேளும். பாரசீகத்திலே முன்னொரு காலத்தில் அரசன் தன் சேனைகளுக்கு அதிபதியமிக்க வேண்டியவந்தபோது தன்களின் யுக்திவிசேஷத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஒரு உபாயம் தான். அதாவது பெரியதோர் இரகசியம் பளத்தைவிரித்து அதன் கெட்டிப் பொற்றட்டில் இனிய பழவர்க்கம் வைத்துத் தன் உத்தியோகஸ்தரைய அழைத்து யாவர் இப்பொற்றட்டில் உபபழங்களைக் கம்பளத்தில் காலடிவைத்தால் கையை நீட்டி எடுக்கின்றார்களோ அவர்க்கே இப்போது காரியாரிருக்கிறது. “சேனாபதிவேலையைக் கொடுப்பது” என்று. இதைக்கேட்டு உத்யோகஸ்தரெல்லாம் ஒன்றும் தோன்றாமல் விழித்திருக்க அவர்கள் எல்லாரினும் ஞானஞ்ஞவன எழுந்து அரசனை ரோக்கி அக்கமயம் நான் செய்வேன் என்றனன். அக்கேட்டு மற்றவர்கள் மகாடுகட்டையா வர்களெல்லாம் தங்கள் உடம்பைக் கையையும் தொற்குபோல ஆளமட்டு நீட்டியும் எட்டாதது இக்குள்ளனுக்கே எட்டப்போகிறதென்று கைக்க, அவர் அதை யொன்றையும் பாராட்டாமல் அரசன் உத்தரவை வேண்டுகின்றனன். அரசனும் அப்படியே ஆருக என்னும் அவன்மெல்ல அக்கம்பளத்தன்னை

ல் உட்கார்த்து அதனை சாவதானமாகச்
ருட்டிக்கொண்டுசென்று பழங்களைக்
ட்டினதும் சையாலெடுத்து அரசன்
ன்னே வைத்தனன். அரசனும் அவன்
த்திக்கு மகிழ்ந்து அவ்வேலையை அவ
க்குக் கொடுத்தனன். அவனும் அவ
யிலையில் அரசன் எண்ணியபடியே
க்க சாமர்த்தியமாகத் தன் கடைமை
னைப் பார்த்துவந்தனன்.

7.—அவன் செய்த யுக்தியும் கன்றுருக்
கு 7. ஆயினும், இச்சொற்ப யுக்திகள்
ருக்குத்தோற்றாதது ஆச்சரியமே.

எதுவும் செய்துகாட்டினபின்பு சொற்ப
ாகவே தோன்றும். முதலில் செய்கிற
னே புத்திமான். கொலம்பஸ் என்று
ரு பெரியவர் துதனமாக அமெரிசா
ன்புத்தைக் கண்டுபிடித்தபோது மற்ற
ர்களெல்லாம் பொறுமை கொண்டு,
இவர் என்ன அவ்வளவு அசாதாரண
மான பெரிய காரியத்தைச் செய்துவிட்
டார்? இக்காரியம் கீழ்க் கீழ் ஒவ்வொரு
வரும் செய்யக்கூடியதே” யென்றனர்.
அப்போது கொலம்பஸ் அவர்களை ஓரிடத்
தில்கூட்டி அவர்களை கோக்கி, “போகி
றது, கனிப்போது சொற்ப விஷயம்
ஒன்றுசொல்லுகிறேன்; இதை நீர் செய்
யீர்களாயின் நீங்கள் கெட்டிக்காரர்கள்
தான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்” என்று
ஒரு கோழிமுட்டையைக்காட்டி அதை
விழுத்துவிடாமல் ஒருபுறமாய் கிற்கும்படி
கிறுத்த வேண்டினார். அது ஒருவராலும்
இயலாமற்போகவே உடனே தாமதை
எடுத்து ஒருபக்கத்தை கறுக்கென்று
உடைத்து அப்பக்கமாக மேசையின்
பேரில் கிறுத்திவைத்தனர். அதுகண்டு
மற்றவர்கள் இதுதானா, இது என்ன செய்ய
மாட்டேனா, என்ன செய்யமாட்டேனா?”
என்ன, அதற்கவர் “எல்லாம் செய்து
காட்டினபின் செய்வீர்கள்தான். இச்

சொற்பகாரியங்கூட முதலில் உங்களில்
ஒருவருக்கேனும் செய்ய வகை தோற்ற
வில்லையே. வேறே பெரிய காரியங்களை
நீங்கள் செய்வதெப்படி” என்று அவர்
கள் வெட்கித் தலைகுனிதும்படி விடை
பகர்த்தனர். ஆதலின், செய்தபின் செய்
வது என்ன ஆச்சரியம்? முதல் முதல்
செய்பவனே சமர்த்தன். மேலேவாசி
சிவகாமி.

இரண்டாம்பாதம்.

நவநந்தனர்வதம்.

இவ்வாறு சந்திரகுப்தன் அக்கிரபோஜனத்
துக்குப் பிராமணர்களை அழைத்துவரும்வேலை
யில் இருந்துவருகையில், ஒருநாள் பிராமணன்
வெகு கோபமாக வழியிலிருந்த அறுகங்கட்
டையை வேருடன் பறித்து கெருப்பிலிட்டுக்
கொளுத்தி அச்சாம்பலை நீரிற் கலக்கி உட்
கொண்டதனைக்கண்டு, ஆச்சரியமுற்ற அவ்
வேதியன் சமீபத்திற்சென்று கைகூப்பித்
தொழுது, “ஐய, இவ்வளவு கோபமாக இவ்
வறுகங்கட்டையைத் தண்டிக்க அதென்ன
அபராதம்செய்தது?” என்ன, “இவ்வறுகங்
கட்டை என் வரும்போது என்காலில்தடுக்கி
அதனால் என் கீழேவிழ கெரிட்டதனால்
எனக்குப் பகையாயிற்று. சத்துருக்களைச்
சேஷம்வைக்காமல் கனியவேண்டுமென்று
சாஸ்திரம் இருப்பதனாலே, இதை வேருடன்
பிடிக்கிச் சாம்பலாய்க்கட்டுக் கரைத்தா
லொழிய என் கோபம் நீங்காததானே அவ்
வாறுசெய்தேன் என்றான். அதுகேட்டுச்
சந்திரகுப்தன் இப்போது உமக்குப் பகையா
னது ஒர் அறுகங்கட்டையாதலினாலே அதனை
இவ்வாறு கட்டுக்குடித்தீர். அரசர்கள்போ
லும் வலியுடையோர்கள் உமக்கோர் பிறழ
இழைப்பாராயின் நீர் என்ன செய்யீர்? உம்மா
லவரை எதிர்க்கமுடியுமா?” என்றான். அப்
போது வேதியன், புன்சிரிப்போடும் அவனை

கோக்கி “நீ சிறுவன், உனக்கென்ன தெரியும் என்னுடைய குணங்களும் புத்திவிளாசமும்? அரசர்களுக்கு ரதஜலதுராகபதாதிகளாகிய கால் வகைச் சேனைகளும், அநேக புத்தியில்வல்ல மத்திரிமார்களும், தெய்வாதுகூடமும் யாவும், ஒருங்கேயிருப்பினும் என் புத்திக்கு முன்னே அவை யாதுபயன்படும்? என் புத்தியினால் வெல்லமுடியாதது உலகில் ஒன்றும் இல்லை” என்றான். அது கேட்டுச் சத்திரகுப்தன் மிக்க வணக்கத்தோடு “ஐய, தேவரீர் வர வரற்றை எனக்கு எடுத்துரைக்கவேண்டும்” என்ன, வேதியன் தன் பெயர் காணக்கியன் என்றும், தனக்கு அப்பெயர் தவிரக் கேளடில்யன், விஷ்ணுதந்தன் என்று வேறிரண்டு பெயர்களும் உண்டென்றும், தான் அங்கு அரண்மனையில் அகர்போஜனம் செய்யக்கருதி வந்தவனென்றும் தன் விருத்தார்த்தங்களை யெல்லாம் சன்ஸ்தாமாச்சொல்லினான். சத்திரகுப்தனும் அவ்வேதியனுக்குத் தன் விருத்தார்த்தங்களையும் தனக்கும் அரசருக்குமுள்ள பகையை யும் தெரிபுச்சொல்லி அவனோடு மிக்க அன்பும் உறவுப்பாட்டிக் கூட்டிக்கொண்டு சென்று வானுதிகள் செய்வித்து அரசரண்மனையில் போஜனசாலையில் கூட்டிக்கொண்டு போய் விட்டு அவனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் விருப்பிடம் சென்றான். போரும் போது சத்திரகுப்தன் இத்தனை என் காத்திருத்ததற்குத் தக்க பலன் கிடைத்தது. இந்தப் பிராமணனுடைய கோபத்துக்கும் அரசர்களின் அகக் காரத்துக்கும் என்னளவும் பொருத்தாதாத வின், இவனுக்கும் அரசர்களுக்கும் அவசியம் மற்றா முண்டாகும். இவனுடைய துணையைக் கொண்டு என் பிரதிக்கிரியை செய்து “பகை தீர்த்துக்கொள்ளுவேன்” என்று தனக்குத் தானே சொல்லிச் சந்தோஷித்தான்.

இங்கு சாணக்கியன் போசன சாஸ்திர புரூஷபார்த்தபோது அங்கு கிழக்கு முகமாக வந்த பசுபக ஒன்பதொற்றளிகைகளும் அவற்றிற் கதிர்முகமாக ஒரு பொற்றளிகையும், அனபதவிர வேறே ஆயிரம் வெள்ளித்தளிகை

யும் வைத்திருக்கக்கண்டு, பாசகர்களைப் போல “இப்பொற்றளிகைகள் யாவர்க்கு வைக்கின்றன என்று” கேட்டான். அதற்குக் கர்கள், கிழக்கு முகமாயுள்ள ஒன்பது களும் அரசர்கள் ஒன்பதின்மருக்கு பெரிதும் அவற்றிற் முகமாயுள்ளது அகர்போதுக்கு நியமிக்கப்பட்ட பிராமணர்களுக்கும் மற்றவை மற்றப் பிராமணர்களுக்கும் கூறினார்கள். அது கேட்டுச் சாணக்கியன் இங்குவந்து கூடியிருக்கும் பிராமணர்களில் என்னிலும் முத்தினவர் யாவருள் எனக்கே இவ்வகர்போசனம் உரியது சொல்லி அவ்வகர்போசனத்தில் போய் உறவனான். அரசர்கள் ஒன்பதின்மரும் அவர்கள் செய்துகொண்டு போஜனத்துக்கு சேர்த்தபோது அங்கு அக்கிராசனத்தில் திருக்கும் விபிரானே கோக்கிக்கோபம் கொண்டு “இன்னம் மீதசகூட முனையாத” இவனோ அக்கிராசனத்தில் அமர்ந்திருப்பெறுபவன். இவனை யாவர் இதன்மேல் கச்செய்தது? இந்தத்திருட்டுக்குரங்கை இதெறித்து அடித்து வெளியே தள்ளுதற்கு வரும் இவ்லாமற் போயினாரோ? எம் சோதி யுண்பவர் எல்லாரும் எங்கு சென்றார்கள் என்று கூறினார்கள். அது கேட்டுச் சாணக்கியன், ரௌத்திராகாரமாகக் கோபம் கொண்டு “என் குரங்கானுலும் ஆகின்றேன். கன் ஆனாலும் ஆகின்றேன். இங்கு வந்திருக்க வேதியர்களில் என்னிலும் தெரித்தவன் வன் உளையின் எழுத்த வறக. எல்லாவே ஆறு சாஸ்திரங்களில் என்ன வந்து பரிசு வல்லவர் வந்து பரிசு செய்க. எனக்கு மிஞ்சினவன் ஒருவன் உளையின் இவ்வகர்போசனத்தைவிட்டு எழுந்திருப்பேனென்று கவயபுஞ்சர்களாகிய உங்களுடைய அட்ட சங்களுக்குப் பந்த உமது கொடுக்கக் கேட்டு இங்குவேனோ?” என்றான். இவ்வாறு சாணக்கியன் ரோஷம் பொங்கியும் கேட்டபோது ராஜசேவகர்கள் அவனை முடிபிடித்துக் காகர வென்றியூத்து கொடுத்தனர்.

அடித்துதைத்துப் போஜன சாஸ்திரம் வெளியே தள்ளி, வயதில் முதிர்ந்த கு வேதியனை அக்ராசனத்தில் இருக்கிறதனர்.

சாணக்கியனுக்கு அப்போதுண்டாகிய கோசுத்தையாவர் கூறவில்லவர்? ஏதற்கும் ஓர் அறுகல் கட்டை காலிர்த்துக்கியது அதனை வேரோடு பிடுங்கி கெருப்பிற் சாமபலாக்கி உண்ணிற் கலக்கிக்கு வந்தை தீர்த்துக்கொண்ட மகா ரோஷமானவன் இப்போது இவ்வளவு கொடுமையாக அரசர்களால் ஆயிரம் பெயர்கள் தந்த மகா சபையில் அவமதிப்புண்டது உட்பாடு. ரோஷமாய் அக்ஷிஜ்வாலி தகிக்கப்பட்டு அவன் அப்போது கொடுமையாகிய சிலபிரதிக்ஷைச் செய்துகொண்டான். ஆகையால் அக்ரகணயனுள்ள என்னை மகா ராணியில்லாமல் இவ்வாறு அக்ரஸ்தா கொடும்பல அவமதித்து அந்த ஸ்தானத் வேறொருவனுக்குக்கொடுத்துச் செய்த கத்துக்கு மாறாக நான் உங்கள் ஒன்பது வாயும் வெட்டிக்கொண்டு ஓர் சூத்திரனை நாட்டுக்கு அரசனாகச் செய்யாவிடில் இந்த பிழம்புபோன முடியை முடிந்து கொள்ளு? ஒ அக்ஷத்திரியாதமர்களே, அற்ப புத்தியுடைய அறிவில்லாத மூடர்களை இக்காரியம் குறாட்சென்று செய்வேனென்றும் நீங்கள் என்னவேண்டாம். அதி சீக்கிரத்திற்குளே யது முடிக்கின்றேன் என்று கோரமாகிய திக்ஷையைச் செய்து போயினான். அப்போது அச்சபையின் கண்ணுள்ள ஜனங்க ளல்லாம், ஒன்றும் உரையிடாமல் துணுக்குந் றுத்தனர். அரசர்களோவென்னில் பசித் துலால் வெதுப்புண்டு வெறிபிடித்துக் கூறிய வாகுனி மாற்றங்கனையன்றி இவன் என்ன றமைச் செய்யப்போவது, என்று பாஸ்பரம் சாஸ்திரி அவனை இகழ்த்திருத்தனர். சாணக் கியன் பின்பு சந்திரகுப்தன் கேட்டுக்கொண்ட யாதே அவன் அகத்துக்குச் சென்று அவனை கோக்கி, “கண்பனே நீயே யினி இவ்விராஜ்யத்

துக்கு ராஜாவானாய் என்றறிந்துகொள், நானே உனக்கு மந்திரி” என்றனன். அதுகேட்டுச் சந்திரகுப்தன் “ஐயா தாங்கள் கூறிய மாற்றங்கள் ஒன்றும் எனக்குப் புலப்படவில்லையே, நான் அரசனாவது தாங்கள் மந்திரியாவது இப் பட்டங்கள் எமக்கு யாவர் தருவது விளங்கச் சொல்லவேண்டும்” என்ன, சாணக்கியனும் தன்னை அரசர்கள் அவமதித்ததும் தானதற் குச்செய்த பிரதிக்ஷையும் ஆக எடுத்த விவரங் களையாவும் விளங்கக்கூறினன். சந்திரகுப்தன் அதுகேட்டு விஷயங்களையாவும் தான் கருதியது போலவே முடிந்தது கண்டு மிக்கவும் மனம கிழந்து அந்தக்ஷணமே அவ்வந்தனனைத் தனக்குக் குருவாகக் கொண்டு அவனோடு சக்கியம் செய்து கொண்டான். சாணக்கியன் பின்பு ஆகவேண்டிய காரியங்களில் சிற்சிலவற்றை கியோகித்துவிட்டு அவனிடம் விடைபெற் றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம் போயினன். இவ்வாறிவர் இருவரும் செய்துகொண்ட சக் கியமும் கிறைவேற்ற மேற்கொண்ட காரியங் களும் ஒருவரும் அறிந்ததில்லை.

தாத்தா.—சாணக்கியனை அரசர்கள் செய்த அவமதிப்பு பொறுக்கத் தக்கதன்றுதான். என்ன எவ்வளவு பிரம்மன்யம் அடங் கிய ராஜசபை. போஜன காலத்தில் இவ் விதமாக அவனை இழுத்தடித்து இம்சை செய்து அவமதித்தது மிக்க அநீதமும் ஆகும். வயதில் முதிர்ச்சி வில்லாவிடினென்ன, பெருமையும் சிறுமையும் வய சினாலோ மதிக்கத் தக்கவை, “உருவு கண்டெள்ளாமை வேண்டும் உயர்பெருக் தேர்க்கு அச்சாணி யன்னுருடைத்து” என ஞானசிகாமணியாகிய பொய்யா மொழியார் புகன்றதில்லையோ. அவன் கேட்டுக்கொண்டபடி அவனை யாவராயினும் காது கேள்விக்கேட்டு மடக்கினாலும் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஒன்றும்இல்லையே. கேவலம் பலாத்காரத்தினால் செய்ததே யன்றோ?

ருக்மணி.—ஆமாம் அரசர்கள் செய்தது அக் கிராமமும் அந்தமுமான காரியமே என்பதிற்பதிலலை. பிராமணர்களுக்கு முன்கோபமும் பின்புத்தியும் என்பார்கள். இங்கு சந்திரியர்களுக்கே அக்குற்றங்கள் மிகுந்திருந்தன. ஏந்தாமு இருந்த போதிலும்கூடச் சாப்பாட்டை ஒட்டிவிட்டுப் பின்பு பார்த்துக்கொள்ள லாமென்றிருக்கவேண்டியது. அப்படிச் செய்யாமல் அவனை அவமதித்துத் தள்ளியது அக்ராமென்றே யாவரும் ஒப்புவார்கள்.

சிவகாமி.—சாணக்யனுக்குப் பூணல்கூடப் போடவில்லையோ என்னவோ. பூணல்தான் போட்டிருந்தாலும் மிகி முளைக்காத பையனென்று சொல்லி யிருப்பதினாலே அவன் அவ்வளவு அங்கமாக அகேசுவரோதிகர்களா யிருப்பவர்களைத் தள்ளி அக்ராமனத்தில் இருந்தது தான் ஒப்பத்தக்கதோ? பிராமணனுக்கிருக்கிற அகத்தை வேறொருவருக் கில்லையே.

தாயர்.—அப்படி யன்று. அரசரிடத்தில் சன்மானத்தைப் பெறவிரும்பு வருபவன் அறிவினல் மதிக்கப்படவேண்டுமேயன்றி வயதாலும் உருவத்தாலும் மதிக்கப்படக்கூடாது. வயதின் பெருமை பெருமையாவது அதனோடு அறிவும் ஒழுக்கமும் இருந்த காலத்தேயாகும். அவ்வாறிடில் பெருமையாக மாட்டாது. அன்றியும் ராஜ சன்மானத்தைப் பெறவிரும்பு கிறவன் வயதிற்கஞ்சிப் பின் வாங்கினால் அவன் கோரிவந்த சன்மானம் எவ்வாறு அவனுக்கு வபிக்கும்? எவ்வாறு அவனுக்கு அறிவும் வித்தையும் பயன்படும். எவ்வாறு அவன் பெருமை அடைவது! அக்ராமனம் வயதின் முதிர்ந்த தாத்தாவுக்கு என்று ஏற்படாதென்றே என்னு கிறேன். வித்வத்துடையவர்கள் அதனைப் பெறவிரும்புவது: அவர்களுக்கு அது சியாயமே.

தாத்தா.—போகிற காலத்துக்குத்தான் பி. வேஷம். இவர்களுக்குப் போராத கருதியதினாலே புத்திகெட்டுப் பிறறு.

கப்பு.—சாணக்யன் அவ்வளவுகோராம்தம் பண்ணினானே. முடிக்க வகுமுண்டா? 6

தாத்தா.—நீ பார்த்ததிலே கேட்டதில் துரோணசாரி செய்த பிரதிக்கினை?

ருக்மணி.—பாரதம்தான் பிரதிக்கைக் கசியம் ஆபிற்றே. அதில் பிரதிக்கை யாதவர் யாவர்? பஞ்சபாண்டவா துரோபதி கிருஷ்ணன் பாஞ்சாலன் லால் பிஷ்மன் முதலான ஒவ்வொருவர்கோரமான பிரதிக்கைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். துரோணசாரியின் பிரதிக்கினையும் பெரிய பிரதிக்கினை அவன் அதை சாதித்துக்கொண்டத ஆச்சரியமே.

சிவகாமி.—அமர அந்த துரோணசாரியி. பிரதிக்கையைய எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமே. பாரதகதைகள் கேட்கக் கேட்டு அதுக்கிறதில்லை. தாத்தா கான் உமக்கு அரசன் செய்த தந்திரத்தைப்பற்றி ஒரு பார்சிக்கதை சொன்னேனே. நீரிப் போது இந்தத் துரோணசாரியின் கதையைச் சொல்லக் கூடாதா?

தாத்தா.—கூடாமல் என்ன சொல்லுகின்றேன் கேள். துரோணசாரியாரென்பவர் பரததுவானு மஹா ரிஷிக்கு துரோணாகுமபத்தில் அற்புதமாகப் பிறந்த புத்திரர். பாகராமருக்குச் சிஷ்யர். பாண்டவர்களுக்கும் துரியோதனதுதிபர்க்கும் படைச்சகலங்களும் ஆணையேற்றம் குதிரை யேற்றங்களும் கற்பித்த வில்வாசிரியர். இவர்பாலயத்தில் யாகசேனனென்னும் ஒரு ராஜ குமாருனோடு கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அந்த யாகசே.

என் தான் ராஜ்யத்தைப் பெறப்போகும்.
 லத்தில் அவருக்கு சாஜ்யத்தில் பாதி
 ரதோ காரணமாகப் பகிர்ந்து கொடுப்ப
 வகச் சொல்லியிருந்தான். ஆயினும்
 அவர் அதைக்கொடாமல் மறுத்துவிட்
 டார் கோபித்தனக்குரியபாதிபையை
 தான் எவ்வாறுவாங்காமல் போனால்
 ன் ஆவேசோ என்று சொல்லிக்
 கிட்டு சத்திப் போய்விட்டனர். இன்பு
 திருகாஷ்டிரன் சபையை அடைந்து
 அவ்வரசன் புத்திரர்களுக்குக் குருவாக
 அமைந்து அவர்கள் அனைவரும் ஒருவர்க்
 குவர் தோல்வியில்லை யென்னும்படி.
 புத்திர சஸ்திரவிக்ந்தைகளில் மகா வல்
 லவர் ஆனார்கள். ஆயினும் அவர்கள் எல்
 லோரினும் அவருக்கு அநிப்பிரியமான
 சிஷ்யன் அருக்கனன். கற்பித்த விஷ
 யங்களைக் கருத்தாகப் படிப்பவர்களைக்
 கண்டால் எவர்க்கும் சத்தோஷமும். பி
 கிபுமுன்டாது மல்லவா? அன்றியும் ஒரு
 வன் துரோணசாரியால் முதலை பிடித்
 துக்கொண்டது டேயு கேட்டபோது
 துரிபோதான் முதலானோர்கள் வெறுங்
 கையோடு வேடிக்கை பாடப்பவர் போலப்
 பாக அருச்சுனன் வில்லும் அம்புமாக
 விரைந்தோடி அந்தமுதலைபைக்கொன்று
 குருவின் பிராணனைக் காப்பாற்றினான்.
 அதனால் அவருக்கு அருக்கனனிடத்தில்
 முன்னிலும் பன் டடங்கு ிரிசி புண்டா
 பித்து.

சிடர்நெல்லாம் கற்கவேண்டும். விஷயங்க
 ளல்லாம் செவ்வையாக் கற்றுக்கொண்ட
 துரோணசாரியர் அவர்களைவிட தான்
 சப்துரத்த பிரதிக்கிணைப்பச்சொல் அப்பிர
 திக்கிணைப ரெவ்வேற்றவேண்டும். அதுதான்
 அவர்கள் அவருக்குக்கொடுக்கும் குருதஸிணை
 யன்று. வேண்டிக்கொண்டனர். பாண்ட
 வர்களும் கௌவர்களும் மாகசேனன்பெ
 டையெடுத்துச் சென்றபடியிலும் துரியோத
 னன் அய்யியாசகருகு போர் செய்யவாற்றா

மல் மிண்ணிட்டான். அருக்கனன் பாக்
 கிரமமாகப் போர் செய்து மாகசேனனைச்
 செய்து அவனைத் தேலில் சுட்டி. துரோண
 சாரியார் முன் கொண்டுவந்துவிட்டு அவரு
 டைய பிரதிக்கிணையை மறைவேற்றி அவரை
 அகமகிழ்வித்தான். துரோணசாரியார் தமக்
 குரிய பாதி ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
 மறுபாதி மாகசேனனுக்கே கொடுத்தபுரி
 விட்டார்.

சிவகாமி.—பலே துரோணசாரியார்! வெகு
 சாகசக்காரராய் யிருக்கிறீர். இந்தச்
 சாணக்கியனும் அவருக்குச் சாகசத்தில்
 குறையாட்டாளென்றே தோன்று
 கிறது.

தாமார்.—சாகசம் இல்லாதவர்களுக்குப் பிர
 திக்கன்கள் எவ்வாறு மறைவேறும். காரி
 யங்கள் எப்படி சாதிக்கும். ரேபாஸியன்
 என்னொரு புத்த விரன் தன்னுடைய
 சௌரிய சாமர்த்தியத்தினாலே ஐரோப்
 பாகண்டம் முழுதும் கெட்கும்படிச் செய்
 தவன். இவன் ஒருகாலத்தில் இந்தாஸி
 தேசத்துக்குப் படையெடுக்கவந்தபோது
 வழியில் மக்கள் குறுக்கிட்டிருப்பதி
 னால் சேனைகள் செல்லுதற்கு மார்க்க
 மில்லை பென்று சேனாபதிகள் சொல்ல
 யுறின் எவ்வுறிக்குத் தடையாக அம்மலை
 அங்கு இருக்கத் தேவையில்லை. அதனை
 அகற்றங்கள் என்றான். இதன்படியான
 அம்மலையூடே, அகனைக்கடத்து செல்
 லும்படி ஒருமார்க்கம் அமைச்சப்பட்டது;
 அதுவே சாகசம்; பிடித்த காரியத்தைப்
 பின் வாங்காமல் மறைவேற்றுவதே சாக
 சம். அக்காரியம் எவ்வளவுக் கெவ்
 வளவு அருமையானதோ அவ்வளவுக்
 கவ்வளவு சாகசமும்பெரிதாரும். சாணக்
 கியன் சாகசமும் தந்திரமும் பின்னால்
 தெரிபும். இப்போது கதையை இத்
 தடன் விடுத்துவோம்.

என். முத்து ஐயர், பி. எ.

CONSOLATION.*

TO A FRIEND ON THE DEATH OF HIS WIFE.

பார்யாவியோகத்தினால் வருந்திய ஒரு நண்பர்க்குச்
சொல்லிய உபசாரம்.

1. முன்னரோர்பகல், ஒருவர்க்குத் தீக்கடன் முடிக்கத்
துன்னு போழ்தவன், குரவனாற் சொற்சொற்கேட்டு
மன்னவும் விப்படைத்தனன் ;—“மகிழ்தும்பாம்” என்றலாற் ;
பின்னரோர்த்தனன் மற்றதன் பெற்றிமைப்பெற்றே.
2. “அன்பர், வம்மினாமகிழுதும் ! அழந்துறுமாணம்
துன்புசெய்திறலழித்ததாம் ; துவங்காம் கேசித்
தின்புகூர்த்தவர்க்கினியொரு துயரமும் கவலும்
வன்புமில்லையால் ; ஒழித்தனர் மன்விடுத்தன்றே.
3. “என்றும் நீங்கலா வமைதியும், இன்பமும், அன்பும்,
நன்று வாய்த்தனர் ; குறையில்கலில்வதொன்றவர்க்கே ;
துன்றிருள் செறிசமாதியும் அவர்கொளும் துகளில்
வென்றியான்மிகமிளிர்ந்தது ! விக்கையென்சொல்வேன் !”
4. இனையவாற்றினக் குரவனாற் எழிலொடுமீயைந்த
வியமோடுமால் குரைத்தலும், வின்னிளின் நிழித்து
கனியவந்தெனும் அமைதியொன்றெங்கன்பாற்கடுகி,
துனிகொனெஞ்சிடைத்துபரெலாந்துடைத்ததையன்றே.
5. அன்னகாலையினவ்விடத்தடைந்த வாறுதலைப்
பின்னர் பற்பல பொழுதிலும் பிழையறப்பேணி
முன்னி புள்ளனால் ; இன்று மென் முழுவலன்புடையாய்,
உன்னுவேனதை புன்பொருட்டின்னமோர் காலே.

*CONSOLATION.

TO A FRIEND ON THE DEATH OF HIS WIFE.

Once at a funeral I heard, surprised,
The Minister, in tender, reverent tones
Which touched all hearts, say : Friends, let us rejoice !
Let us rejoice that death has lost its sting !
That one beloved is freed from care and pain.
Hath gained eternal peace, and joy, and love.
That e'en the grave is bright with victory
And then a breath of that celestial peace
Seemed to descend and touch the audience
With an ineffable and holy calm.
Over and o'er again I have recalled
The consolation of that place and hour.

6. உண்மை; நீபுனக்குரியவர்யாரினும் உயர்ந்த
திண்மைசேர்தரும் அன்புடைச்செயிரில்காதலியாம்
பெண்மை மயிர்க்கனி பேதையை மிழ்த்தன; பெணினும்
எண்மையாலவட்கெய்திபுதுபர்ப்பெரும்பெறே.
7. இன்னலும், மனத்துயரமும், எய்ப்பொழிபரிப்பும்
சொன்னயாவையும், கடத்தனன்; தூயவன் பதத்தை
மன்னியாங்கவன் அருள்தலைக்கொண்டுவண்மருவும்
பன்னரும் தமக்குதயன்பயத்திடப்பெற்றான்.
8. மற்றிவாசகம்வறிநிபான்புகன்ற தென்னுன்னல்,
சொற்றன்ன தாற்றெல்பெருமறையினூடங்கே;
பெற்றதோகைகின்மனத்துளும் உணர்வுளும்பிறங்க
உற்றுரைப்பளா லுனக்குமோருதுதியாமொழியே.
9. தானடைத்தோர்தகைமலிபெருமையும், கிருவும்,
வானடைத்தேரின்பழம், மற்றநீதானும்,
ஊனடைத்தவிவ்வாழ்க்கையின் உறகினும், காணத்
தேனடைத்த தார்க்குமவன் செப்புவளுனக்கே.
10. அங்கு நீவரும் வரவினைக்கானுமா அன்பால்
மங்கை முன்னெதிர்கோக்கினன் வைகுவன்; மற்றுத்
தங்கும் காள் அவன்மையாடுருளு; தயங்கத்
துங்கவாரிருத்துவகையினேக்கவாற்றுவங்கும்.
11. ஆதலானினித்தளர்வெலாமொழிகுறி; அண்ணது
போதுமிப்பகல் கிரியிருன்போலினும், காளைப்
பேதுறவ்தவிர்த்திடுமொருபெற்றிசேர்வானத்
திருவாவொலிசிறைதரத்திகழ்த்திடுவான்சே.

S. M.

As I do now for thee, though thou hast lost
Thy best beloved of those most near and dear.
For she at last has triumphed over pain,
And grief, and weariness, and suffering,
And hath become, for so the Scriptures teach,
One of God's ministers to those who still
Have duties to perform which keep them here.
Still softly speaking to thy thought and heart,
She bids thee lift thine eyes and see the glow
Of the eternal life upon the hills.
She waits thee there, and thy remaining days
Shall not be darker for her absence here,
But brighter for her smile from paradise.

Be thus consoled, and though to-day be dark,
To-morrow will be filled with heavenly light.

CHARLES C. BONNEY.

ON THE ENGLISH LANGUAGE.

இந்திலிஷ் பாஷாமகிமை.

தத்தம் பாஷையை விபத்து பூஷித்துக் கொள்ளுதல் ஒவ்வொருவருக்கும் இயற்கையானும், இங்கிலிஷ் பாஷையைப் பற்றி அடியிற் உரிய விஷயங்கள் அநேகமாக ஒப்புக் கொள்ளத்தக்கவைகளே. மெக்காலே (Lord Macaulay) என்னும் அங்கிலேய பண்டிதர் ஒருவர் இப்பாஷையைக் குறித்துப் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

இப்பாஷை ஐரோப்பிய பாஷைகளுக்கெல்லாம் முதன்மையாக சிங்கின்றது. இது பூர்வீக கிரேக்கரிடத்திருந்து எம் பெற்றிருக்கும் அதிகிரேஷ்டமான நூல்களுக்கும் பின்வாய்காத அநேக கற்பித காவியங்களால் கீழ்ப்புள்ளது. எவ்வகையான வாக்காடங்களுக்கும் முதற்றாமாகக் கொள்ளக்கூடிய வாக்காடங்களும் எவ்வளவோ இதில் இருக்கின்றன. சரித்திர நூல்களுக்கோ அனலிலை. இச்சரித்திர நூல்களைப்போல அவ்வளவு இனிமையாகவும் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் கதைகளை எடுத்த சொல்லும் வடிகள் வேறெந்தப் பாஷையிலும் இவற்றிற் சிறந்தவை இல்லை. அன்மி, இவைகள் மெக்சுப் போதிக்கும் ராஜதர்மங்களையும் துரைத்தன ஒழுங்குகளையும் ஆலோசிக்கின் இவற்றிற்குச் சமானமானவை கூட வேறெந்தப் பாஷையிலும் இல்லையென்ற சொல்லத்தக்கது. இவைகள் மிமலுஷ்ய வ்யபாவங்களையும் உலகவாழ்க்கையையும் உள்ளதை உள்ளதுபோல எடுத்துக்காட்டி உவப்பிக்கும் பாடக நூல்களும், வேதாந்தம், நீதி, தரைத்தனம், சிபாயி, வர்த்தகமுதலிவற்றைத் திரிவிசரித்துச் சிறந்த கொள்கைகளைச் செவ்விர்திறெரிவிக்கும் பற்பல நூல்களும், இன்னம் மெகு செல்வத்தைப் பேணிச் சுகங்களை விருந்திப்பண்ணி, புத்தியை விகசிச்ச்செய்தற்குரிய பொருள்களின் குணகுணங்களையும் சத்திகளையும் பிரத்தியக்ஷமாகப் பரிசோதித் தற்கும் ஒவ்வொரு தாதன சான்றிச் சம்பந்தமாகவும் உள்

மையான விஷயங்களைப் பூர்ணமாகப்பெறும் அநேக நூல்களும் கணக்கில்லாமல் பாஷையில் இருக்கின்றன.

எவர்கள் இந்த பாஷையைக் கற்பிற்றுக்களோ அவர்களுக்கு எத்தேயத்திடுதப்பாஷையிலும் புத்தியில் வல்லவர்கமாகாங்களால் நூறுதலைமுறையாக வுதேடிச் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட அருமை விதவத் பொக்கிஷமானத்தையும் பெருகளித்தல்கூடும். இன்றைத்தேதியின்பாஷையில் உள்ள நூல்கள் முத்தாறு வுக்குக்குமுள்ளே உலகில் இருந்த ச. பாஷைகளின் நூல்கள் அனைத்தினும் மீ உபயோகமானவை யென்றும், வினைமீதக்கவை யென்றும், சிச்சந்தேகமாகச்சேலாம்.

அன்றியும் இத்தேசத்தார்களுக்கு இஷை இன்றொருகாரணத்தாலும் மிகவும் விசி கற்கத்தக்கது. இங்கு இது துரைத்த தாரால் பேசப்பட்ட பாஷை, அன்மிகோர் சோறும் சுதேசிகளில் உயர்ந்தீதார்க்களா, பேசப்படுவது. இது ஆரியாகண்டமுழு வர்த்தக டேவடிக்கைகளில் உபயோகப்படுதும் பாஷையாக ஏற்படக்கூடியது. இதென்னுப்பிரகாஷினுப் ஓனஸ்திரேவியாவினு ஒங்கிப்பெருகுகின்ற இரண்டு ஐரோப்பி ஜனங்களுக்குரிய பாஷையும் ஆகுள். இரண்டு ஜனங்களுக்கும் இந்திய தேசத்தாருக்கும் காளுக்கு என் வர்த்தகமுதலான சம்தங்கள் ஒருங்கிடுகொண்டு வருகின்றன. ஆலால் இப்பாஷை இத்தேசத்தாருக்கும் பாசாரணங்களாலும் அத்தியாவசியமானது.

THE WIT AND HUMOUR OF POETS.

கவிகளின் விசித்திரவிற்பனை சமத்காரங்கள்.

செத்தமிழ்ப் புலவர்கள் செல்வவாண்களையடுத்து அவாக்கு மகிழ்ச்சியும் பிரித்யுமுண்ட

னாகம்பர் வாணவிரட்டில் இருகாற்சென்று பொருளுதவி வேண்டித் துதித்திராரொன்றும் கொள்ளத்தக்கது. அப்பாடல் வருமாறு:—

2. “உலைக்குரிய பண்ட முகத்திரக்கச் சென்றால் கொலைக்குரியவேழம் கொடுத்தான்—தலைக்குரிய வாணர்கோன் ஆறாை மரதேவ னுக்கித்தப் பாணனோ டென்ன பகை.”

உலையிலிட்டுச் சமைத்தற்குரிய அற்பப்பண்டமாகிய அரிசியையாசித்துச் சென்றக்கால் இவ்வாணனென்னும் பிரபு அதற்கினங்காது கொலைசெய்யும் கொடுமைக் குணத்தை யுடைய யானை பொன்றைக் கொடுத்தானே! மகாதேவவாணர் என்னும் பெயருடைய இப் பிரபுவுக்கு காள்செய்த பிழை இன்னதென்றறி கிலேனே. காணோ யழைப்புலவன்; ஒருபாவ மும் அறியேனே என்றபடி. பகையில்லாமல் இருக்கப்படுகையுடைமை தோ ள் ன் றும் படி. “கொலைக்குரிய” என்று அடைமொழிகொடுத்தப்பாடினார். இவ்வக்கிரமம் அடுக்குமா? என்று அவ்வா கித்தித்ததுபோலத் தோன்று தல் காண்க. முற்பாடலில் வாணனது உலோ பத்தனத்துக்கு மாறாக அவன் வள்ளன்மை விளங்கும்படி பாடினர். இப்பாடலின் அவன் கொடுமைக்குமாறாக என்மையை விளக்கியது காண்க.

இன்னொருபாடல் இதுபோலவே பொருளுடையதாய் தானன் என்னும் ஓர் பிரபுவின் மீது கவிரசாகவர் என்னும் ஒரு புலவரால் பாடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரபுவின் விருத்தாத் தமாவது இந்தப்புலவரின் விருத்தாத் தமாவது எமக்கு விசேஷமாய்த் தெரியாது. ஒன்றி ரண்டு பாடல்களால் மட்டும் இவர்களுடைய விவரம் எமக்குத்தெரியும்படி யிருத்தல் எவ்வ ளவு பரிதாபம்! இவரது சரித்திரத்தைப் பாவ லர் சரித்திரதிபகம் என்னும் நூலில் காண லாகுமென்று கோக்கியபோது அத்துலாசிரியர், “முத்தமிழ் என்னும் விசேடத்தார் குறிக்கப் பட்ட இம்முதலியார் பெரும்புலவர் எனல் சத் தியமாயினும் இவர் சரித்திரம் எமது கையில் அகப்படவில்லை” மென்று இவரது ஊர்ப்பெய

ரும் கூடச்சொல்லாமல் விட்டுவிட்டது. மிகவும் வருந்துகின்றனம். இவர் பாடிய ப் வருமாறு:—

3. இல்லெனும்சொல் லறியாத சீகையில் னனைப்போய்ப் பாண னுட பல்லவிரித் திரந்தக்கால் வென்சோதுப் புகைப் பாலு

கொல்லக்கனைத் தேனது நால்வாயைச் சென்று கொடுத்தான் பாண னுட தொல்லையென தொருவாய்க்கும் நால்வ ிலையெக்கே துரப்பு வேரீ

“மேதவியென்றவர்களுக்கு நான்நினை சொல்லியறியாத சீகை நகரில் வாழ்ந் தானென்னும் பிரபுவைப்போய் அடு புலவனாகிய காள் பல்லைத்திரந்து கெஞ் தக்கால் அவன் அதற்கினங்க வெறுஞ் றும் பழந்துணியும் கொடுத்து ஒடிப்போடு னாமல், என்னைக்கொல்லக் கருதினவன் கொ தன்னுடைய நால்வாயைப் பரிசாக்கக்கொ தானே; என்னொருவாய்க்கே காள் உணவ வருத்த என் ஒரு வாயோடு இந்த கால்வா கும் எங்கிருந்து பேரிழையைத்தேடித் கொ பேன்” என்றபடி. நால்வாய் என்பதைக் குவாயென்றும், தொங்குகின்ற வாயையுடையானை யென்றும் பொருள்படச் சிலேடை கக்கூறியது காண்க. தேக சம்பந்தம் அ யாகவிருத்தலின் எப்போது தேகமுண்டு அப்போதே வாயும் வயிறும் உண்டாத தொல்லவாய் என்றார். அன்றியும் இ வாய்க்கு,

“ஒருநா னுணவையொழி யென்ற லொழியாய் இருநாளைக் கேலென்று லேலாய்—ஒருநாளும் என்னோ வறிபா மிடும்பைகூ ரென்வயிறே உன்னோடு வாழ்த லரிது.”

என்று ஓனவையார் கூறியிருக்கின்றபடி. 316 தோறும் உணவு தேடியளிப்பது மிகத்தொ ரவாயிருத்தலாலும், “தொல்ல” யென்ற என்னினும்ஆம். “வென்சோது” —சுறிசூழப் பருப்பு செய்யோடு கலந்திடும் அறுகவையுடைய விலக்கி ஒன்றுமில்லாத சோறுமாத்த

அவ்வது பழஞ்சோறு மாத் திரமே
பொருள்படக்கூறினர். “இவர் என்
கொல்ல கிளைத்தார்போலும்; ஆயினும்
இது என்செய்த குற்றம் ஒன்றையும்
தவிர என காலேறு பாடிப்பிழைக்கும்
தே. இப்படி விபரீதமாகச் செய்தல் இவரது
புறேவிய்தானே?” என்று பொருள்படச்
சொன்னார்.

இப்பாடல் ஒருவேளை அத்தக் கவிவிராகவ
தவிர என்னும் இன்னொருவர் பாடியதாயி
தலாகும். ஆயினும், அவரைப்பற்றியும் விவ
ரறிந்தோம் இல்லை. பாவவர் சரித்திர
த்தில் இவரைப்பற்றிச் சொல்லிய விவ
ரென்பவருமாத. “இவர் பிறவிக்குடா
தும் தெய்வவரப்பிரசாதத்தினால் புகழ்
பெற கவிவானராயினர் என்று கதைபுரா
ணம் இவரது ஜனன தேசமான காலங்க
தியவற்றைக் குறித்து ஓர் சந்திய சரித்தி
ரையும் கேட்டிலாம். இவர் பாடினான்று
பெரிவரும்புகழ்க்குன்றப்பிராணம் கழுக்குன்ற
வையென்னும் இருபாடல்களையும் கேட்க
வார் இவரது வித்தியா சாமர்த்தியத்தைப்
கூறித்து பாடாட்டப் பின்னிர்லார்.” கழுக்
குன்றவையிலிருந்து ஒரு பாடல் திருஷ்டாந்த
மாக வருமாறு:—

மேடேறு தானும் மதிமேறு சேன்னிழை மாயந்த
மேன்

மேடேறு கையும் உடையச் சங்கீட சூருதார்
மேடேறு சங்கம் சொல்லுத்தை மூட்டையென் தோ
மலர்
மேடேறு மன்மாதேகாலனைக்கும்புகழ்த்தந்தமே.”

இப்புலவோ, இராமன் என்னும் இன்னொரு
பிரபுவைப் புகழ்ந்து பாடியபொது,

1. “இம்பர்வா நெல்லை பிராமணியே பாடி
என்சொன்னார் என்பானுதிமென்றும்பாளி
வம்பதாம் களபமென்றேன் பூசு மென்றார்
மாதங்கம் என்றென்றாம் வாழ்த்தே தென்
பம்பசி செழுமென்றென் நின்று நென்றார்
பாடென்றதனு முகென்றும் பழனத்தந்திவர்

வம்பா நெத்தென்றார்வா மென்றார்
வம்பா நெத்தென்றார்வா மென்றார்.”

இவ்வுலகத்தெயன்றி வாழுகத்தனவும் புர
தொங்கிய பெருமைமையுடைய இராமனை
னும் பிரபுவைப்பாடி என்ன பரிசைப்பெற்று
யென்று என்னை என் மனைபாள் கோட்டாகாள்,
அதற்கு மறுமொழியாக, மதவாசனை மைய
யுடைய மாணெயென்னும் பொருளில் “வாம்ப
தாம்வணம்” என்றேன். அதற்கவன் வாசனை
யுடைய உவைச்சந்தனம் என்று பொருள்
சொன்னே “பூழிக்கொள்ளும்” என்றும், பின்பு
“மாதங்கம்” என்றுதாக்க அதனும் அநியா
மல் பொருள்மாதபடக்கொண்டு “புனல்
மது வறுமை சிங்கியா ககமாவாழ்வாரி
னே” என்றார். பின்பு “வெயும்” என்
வதாக்க அதைக் கருப்பென்னும்பொருளில்
கொண்டு “தின்னும்” என்றார். பின்பு
பொருள் விளங்கும்படி “பாசு” என்றுதாக்க,
“புனல் எரிக்கட்டி உற வறவிடாகும்”
என்றனர். பின்பு “கம்பமா” என்றுசொல்ல,
“புனல் எல்ல கவி கிண்டித்தருதவும்” என்ற
னர். பின்பு, கடைமியாகக் “கைய்யா”
என்று சொல்ல “கைய்யாவறு மாவாவது ஒன்
றும் விளங்கவிடவே” யென்று பொருள்
அறிபயாட்டாமல் உலங்கினும்” —என்றும்
பொருளில் வெடிக்கையாய் பாடியிருச்
கின்றனர்.

இக்கவிவிராகவமுதலியார் தாமே பின்னும்
சீட்டுக்கவியாக வேறுக்கையாக ஒருநாள் பாடி
யிருக்கின்றனர். அது பின்வருமாறு:—

5. “சொல்லிக்கொடி எழுசைமன்றன்
செழுதிப்பதக்கையன்
இவகெத பரிமீதம் எதிரிவாக்கவிவர்
மாவன் விடுக்குமேலன்
செடையன் மாவதைத்திரிமீட்டாழ்பெற்ற
நிரிபு-கை குலசேகரன்
தென்பாலை செம்புரத்த தாகமீதித்த
செயிமெநிச்சொன்றொன்றன்
பாடல் என்னும் எதிரொன்றாகும்
பற்றிக்கொன்றொன்றன்.

பழவாசு கொக்க னற்பண்ணுத கொடைமேல்

படையிற்றொடாத ருத்தம்

குடாதபாடலம் பூவாதமாதொரி

தொடுத்தமுடியாத சடிமல்

சொன்னசொற்சொல்வாத லின்னையொன்றெங்கும்,
ததிக் கவரவிகில் வேண்டுமே.”

மேற்பாடலில், அகேக கோடி வகைள் அடங்
கிய புத்தகங்களை ஒலையில் எழுதிப்படிக்காமல்
மனமாகிய எட்டில் எழுதிப்படித்த புத்திமான்
என்று தமக்குக் கண்டெரியாதபிறவிக்குருடா
யிருத்த உண்மையைக் குறிப்பித்தனர். “தம்
மைப் புழுவதும் தரும்புலவோர்க்கே” என்
றிருத்தலின் இம்ஸலேதுபரியத்தம் தமக்கோ
ரெதிரில்லாக் கவிஞன் என்று சிறப்பித்துக்
கொண்டனர். சிட்டுக்கவிபாடு காலத்தில்
இவ்வாறு சொல்லிப் புகழ்ந்து கொள்ளுதல்
புலவர்க்கு வழக்கமென்பதும் காளமேகப்புல
வர் திருமலைராயனுக்கு எழுதிய சிட்டுக்கவி
பாடலும் தெரியவரும். அப்பாடல்வருமாறு:—

“துதைத்த நாழிகையிலாது நாழிகைதனிற்

சொற்சத்தமாவை சொல்லத்

துகளிலா அத்தாதி ஏழுநாழிகைதனிற்

குறைபட விரித்துரைக்கப்

பாதஞ்செய்மடல்சோவை பந்துநாழிகைதனிற்

பானியொரு நாண்டிருதமே

பார்காவியமெலாம் துசிருதினத்திலே

பகரக் கொடிக்கட்டினேன்

செஞ்செயும் திங்கன்மாயினுன் கீடுபுகழ்

செய்ய திருமலைராயன்முன்

தேமாளுகவே தாமதாதுகன்சொல்

திருட்டுக் கவிப்புலவரைக்

நாதக்கறுத்துச் செறுப்பிட்டடித்தக்

கதுப்பிப்புடைத்து வெற்றிக்

கல்லினையெடுகி கொடிய கடிவாடமிட்டேறு

கவிகாண்மேகம் நானே.”

ஆதிசேடன் கிரமசைத்தல் அவன் அறிவிற
சிறந்தவனுதலின் மிகவிசேஷம் என்பது
தோன்றக்கூறினார். ஆதிசேடன் அறிவிற
சிறந்தவனென்பது “தெருளின் மாக்களிறு
சேடனிறுழங்குநிலை” மென்னும் ஐடதக்
கற்பனையாலும் பெறப்படும்.

‘திரிபதகை குலசேகரன்’ என்றது
குலத்தில் அதாவது வேளாளர்குலத்திற்
தவன் என்றபடி. தாகம்தீர்த்த செழியன்
ரது அம்பிரபுவின் அகேக தண்ணீர்ப்பு
கட்டியும்பெருமையைக்கட்டியும் என்க
யன் என்றது செழியனுக்கொப்பானவன்
படி. கத்தருவம், கத்துகம், கோணம், கெ
கோடை, குத்தம், பாடலம், மா, சடிமல், க
யென்பன குதிரையின் பற்பல பெய
இவை மற்றப்பொருள்களையும் குறி
மாதலின் அவற்றைக் குறிப்பாற்பிரித்து
கும்படி ‘பாடாத’ முதலிய அடைமொழிக்
கொடுத்தார். அவற்றின் மறுபொரு
முறையே, இசை, பத்து, வளைத்தவான்
வகைப்பறவை, வேளிர்காலம், சட்டி, பாந்
பூ, மாமாம், சடை, கிளி என்பனவற்
அதாவது எனக்கோர்குதிரை பரிசுகொடுத்
வேண்டுமென்று கூறியதாகும்.

(இன்னும் வரும்.)

SHORT STORY.

சௌந்தராதந்தா.

பூர்விக இந்து சமஸ்தானங்களில் பெ
பெற்று விளங்கிய விஜய நகரத்தைச் சார்
துங்கப்நா தீரவாசமாகிய ஒரு கிராமமுண்
அது நீர்வளம், நிலவளம் பெற்று சிறப்புற்
ருத்ததால் பற்பல மரம் செடி கொடிகளு
பூஞ்சோலைகளும், பட்சி இனங்களும் நிறைய
பெற்று வெகு சமணியமாய் இருந்தது. அதி
தனபாலனென்னும் ஓர் வணிகனுக்கு சர்வச
பத்துக்கள் இருந்தாலும் மக்கட்பேறு இந்
யாதலின் துக்கசாகரத்தில் ஆழ்ந்தவனாய் தக்
பெரியோர்களை வாவழைத்து தனது மு
யைச் சொல்லிக்கொண்டான். அவர்க
அவனைப் பவவித தாளதருமங்களைச் செய்
சொல்லி தினத்தோறும் அங்குள்ள கார்
கோவிலை வளர்வது அம்புநீர் தரிசித்துப்
போம்படி கட்டினையிட்டார்கள். அந்த தன

தனக்குச் சொல்லியபிரகாரம் செய்து
அந்த தேவிமனம் உவந்து ஒரு புத்திரன்
பாடும்படி அனுக்ரஹித்தான். காளா
திரியில் அழகை உரு எடுத்தாற்போல்
சந்தரவடிவுள்ள ஓர் புத்திரன் பிறந்தான்.
புறஞ் சிச்செய்திகேட்டதும் மிக்க களிப்
பிடுவேண்டிய அளவு அத்தனார்களுக்கும்,
யோவர்க்கும் தானங்கள் செய்து அத்தகைய
பெரிய உற்சவமாகப் பாவித்து சிறப்புச்
புத்தான். அக்குழந்தையின் செளந்திரி
தைப்பற்றி அதற்கு செளந்திரனென நாம
ஞ்செய்யப்பட்டது. தனபாலன்
வசகருணம்பான் என்பவன் குழந்தையை
பற்றொட்டி விட்டு காளோருமேனியும்
புறமுதொரு வண்ணமுமாய் கண்ணுக்குக்
கூறுய் வளர்த்திவந்தான். அதிக செல்வ
பும் சிறிதும் கண்டிக்கப்படாமலும் வளர்த்த
வ அரண் பல துரந்தைகளை அனுசரிக்
தொடங்கவே பெற்றோர்களின் மனது
தசலமடைந்தது. கெட்ட சகவாசம்
பற்றவே செளந்திரன் நடத்தையும் வரவா
தற்கேற்ப மாறிவந்தது. துக்கபத்திரா
வாயினின்று சுமார் 2-மைல் தூரத்திலுள்ள
ரு. ஊரில் ஆடல், பாடல் முதலியவைகளிற்
தர்ச்சிபுடைந்து ஆடவர்களை மயக்கித் தன்
சமாக்கிக்கொள்ளும் வித்தையில் சீபுணாளாய்
புருத்த அம்புஜம் என்ற ஒரு விலைமகள்
புருத்தாள். சவுந்திரன் வேடிக்கையாக
தசல் போட்டுக்கொண்டு தன் தோழர்
தனோடு எதிர்கரையடைத்தான். வெகுநாளாய்
தந்த பாலகளை எவ்வாறுவது வசப்படுத்திக்
கொண்டு தான் பொருள்தேடக் கருதியவளாய்
இருத்தமையால் அவன் தன்னை ஆடை
பாபரணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு
தனது உத்தியான வனத்தில் யிணைவாசித்துக்
கொண்டு பாடத்தொடங்கினான். செளந்திரன்
கரைசேர்த்ததும் வினாகானத்தைக் கேட்டு
அதிக ஆவல்கொண்டு தன்கூடவந்த சிவோதிதர்
களை எண்ணிப்பாராமல் ஒருவருக அவிவிடம்
போய்ச்சேர்த்தான். அதிக பணக்கார

மகனென முன்னமே தெரிந்திருந்த அவன்
செளந்திரனுக்கு உபசாரம் செய்து ஒரு உயர்த்த
அசனத்தில் அமர்ந்துக்கொண்டான். அவன்
அவனது பாட்டுக்கேட்டு நதியாய்க் கிளையும்
அவன் தண்ணரைவிட்டு இவனிடம் உத்தியான
வனத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்தான். சவுத்
திரன் சிவோதிதர்கள், உற்றார், பெற்றார் என்ன
புத்திசொன்னபோதிலும் தன் போக்குப்
படியே நடத்துவதான். விட்டில் உள்ள சம்பத்
துக்களை எல்லாம் அம்புஜமிடம் சேர்த்துவிட்
டான். வயதுசென்ற அவன் தகப்பனுர் சதா
துக்கசாகரத்தில் இருந்தவராதலால் திரவென
உயிரை இழந்தான். சவுந்திரன் விட்டில்
இல்லாமல் எப்போதும்போல அம்புஜமிடமே
இருந்தான். அவனுடைய உயிர்த்தோழர்கள்
அவனிடம்சென்று இறந்துபோனதனபாலனிட
உத்தராகிரியைகளைசெய்யும் காலபரியந்த
மாவது, சவுத்தரனை யணுப்பவேண்டுமென்று
வெகுவாய்க் கேட்டுக்கொண்டனர். அம்புஜம்
மனது மெழுகுபோல் உருகி சவுத்தரனைப்
பார்த்து பலவாறு தேற்றிப் போகச்செய்தான்.
அவன் ஒருகணமேனும் விட்டுப்பிரிய மன
மில்லாதவனாய் இருந்தபோதிலும் கீர்ப்பந்தத்
தின்மேல் அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு தன்
பதியடைந்து தன் தகப்பனுருக்குச் செய்ய
வேண்டிய சிவார்த்தமுதலிய சடங்குகளைச்
செய்துமுடித்துக்கொண்டு அன்றாவே ஆற்
ரைக்கடக்கவெண்ணினான். வானத்தில்
நீருண்ட மேகங்கள் கவித்துக்கொண்டு பேரிருள்
குழகாற்றும், இடியும், மின்னலும் அதிகரிக்க
தானா தானாய்ப் பெருத்தமழை அடித்துக்
கொண்டிருந்தது. வெளியே ஜீவராசிக்குள்
யாதொன்றும் தலைட்டக்கூடாதபடி அவ்
வளவு பயங்கரமாக விருத்தது. மணி
பன்னிரண்டாய்விட்டது. இதை எல்லாம்
மெழுகுபடி சவுந்திரன் பாராட்டாமல் தனிமை
யாய் மழையில் அடிபட்டு அனேகவிடங்களில்
கால்சறுக்கிவிழுந்து தட்டித்தொழி தாம்பா
பரண்திரம் வந்தடைந்தான். அப்போது
ஆறுபெருக்கெடுத்து கோவித்திருக்கக்

என் இப்பொழுது வழக்கப்பிரகாரம் வாப் படுகிற துகைதான்.

மேற்கூறிய அல்லது அதற்கு பிந்திய புகள்முதல் 5-ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் குக்கப்பட்டிருக்கிற துகைகளையுடைய வாலி பிப்பில் உருபுகளின் சார்ந்த அனுவுக்கு இவ்வக ஒரு அனுவாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வகுச்செய்யப்படும் துகை 5-ரூபாய்க்கு மேற்பட்டிருந்தால் வழக்கப்பிரகாரம் இப்பொழுது வாங்கப்படுகிற பிரகாரம் சார்ந்திசையப்படும்."

SOME INTERESTING ITEMS.

சில விதோதவிஷயங்கள்.

1. மனிதனது எலும்புக்கூட்டை சிதைப்பதற்குப் சராசரி 14-பவுண்டு சிறைக்குக்கும்.
2. மனிதன் மூளை மந்த எத்தப்பிராணியிலும் உண்டாயிருப்பெரிதாயிருக்கும்.
3. ஸ்காட்லாந்தியர் மந்தத்தேயுத்தாரா விட மாத்ரிலும் ஊத்திலும் மிகுதிவாகும். ஆகாரம் மட்டும் 5-அடி 9-தங்குலமாகும். உடல் சிறை 150-பவுண்டாம். பிரஞ்சுக்காரர் 135 - பெளன்டும், ஜாமானியர் 146-பெளன்டும் சிறையுள்ளவர்.
4. மனிதருக்குச் சராசரி பற்கள் 32, பால்பற்கள் பற்கள் குறைத்தும் வளர்வன அதிகப்படுகின்றன.
5. மனிதன் மனிதனிடொன்றற்கு 20-தாம் மூச்சுவிடான். மனிதருக்கு 1,260-தாம் சூடுதது.
6. சாம்புக்கல்லிம்பாயில் 100-தாம் 4 1/8-பங்கு ஸ்பிரிடவாயுவென்றும் விஷவாயு கலந்திருக்கும்.
7. குழந்தைகளுக்கு நாடி அதிகவெளையுண்டுகொள்ளும். மனிதன்க்கு 120-தாம் அடித்துக்கொள்ளும். முதிர்ந்தவர்களுக்கு 8 1/2-தாம் அடித்துக்கொள்ளும். 60-வயதில் நாடி மனிதன்க்கு 60-தாம் அடித்துக்கொள்ளும். சித்திகளுக்குப் குருஷ்கணவிட விளையாடி அடித்துக்கொள்ளும்.
8. உலகிலுள்ள மனிதன் எவ்வாறெத்திலும் பெரிது வருஷிபெதர்தில் மான்கோ (Nivon) எனில் உள்வ மணி. இதன் சிறை 220-டன். குஞ்சு இம்மட்டி இப்போது உடைந்தபொழுக்குகிறது. இம்மூலியே 110-டன் சிறையுள்ள இன்

குஞ்சுமணியுள்ளது. இது பெருமணிகளில் இவ்வாறுவதாகும். நாவோட் (Novagorod) என்றும் இங்கு ஒரு குடியிருக்கிற 31-டன் சிறையுள்ள ஒரு மணியிருக்கின்றது. நாவோட்டிய தெருக்களில் உள்வ மந்தமணிகளென்னாம் இவற்றிற் சிறியவை எனே. ஸன்டன்சுகில் ஸன்டன்பாஸில் (St. Paul's) என்றும் ஸோனில் கட்டிக்குக்கும் மணியும் பெரிது. இப்பத்திட்ட 17-டன் சிறையுள்ளது. ஸதன்செஷ்நாய் பார்க்கும்போது ஸன்டன்பாஸில் மணியும், மாஞ்சென்டர் ஸோனில் ஒரு மணியும் மீசு சிறையுள்ளவர்களுக்கும். மணியும் ஸாப்பயில் பர்மா-சுத்தாள் பென்பெந்தாங்கென்றிருக்கின்றன. இவர்களுக்கிடையேயுள்ளபொருள் பார்க்கவல்லவர்களைத்தொண்டுகிறது.

9. இவர்க்கு 25,3-200, தட்டவாக்கு 40, குறியாக்கு 30, மூட்டிக்கு 20, சாம்புக்கு 12, பூசாக்கு 10, கிணக்கு 15, கிணக்கு 100, நித்தி வத்தாக்கு 400.

10. பருத்த மணிக் 100 - கைக்கட்டும், காக்கை 25-கைக்கட்டும், புது 60-கைக்கட்டும் பொருள்.

11. மூவிலிருக்கும்பிட்டு நித்தியம் மூச்சுவிட மாளது. மித்திய மூச்சுவிடத்தக்கென்று, மூச்சுயிர்க்கும். தடவாக்கு 4-தாம் 12-கைக்கட்டும் குட்டிகள்போலும். வருஷத்தில் 7-தாம் கைக்கட்டும் மூச்சுவிடாமாறுக்கு, சந்திரனும் கூடச் சந்திரனாக 2மையின் பன்மையுடைய ஒரு சோடி மூவிலிருந்து 4-வருஷகலத்திற் 12-கைக்கட்டும் மூச்சுவிடாமாறு.

12. பந்திகளின் கைக்கட்டும் மூச்சுவிடாமாறு. பந்திகள் 15, 20-கைக்கட்டும் மூச்சுவிடாமாறு, 9, 10, 11-மாதத்தில் குட்டிபோல மூச்சுவிடாமாறு. ஒரு சோடிப்பந்திகளும் தடவாக்கு 6-வந்த கைக்கட்டும் 10-வருஷகலத்திற் 6-கைக்கட்டும் பந்திகளின் கைக்கட்டும் சந்திரன். இது கைக்கட்டும் மூச்சுவிடாமாறு. மூச்சுவிடாமாறு இவ்வாறு வருஷத்தில் 4,616-குட்டிகளின் சந்திரன் வந்தபந்திகளின் கைக்கட்டும் பந்திகளும். கைக்கட்டும் சந்திரன் குட்டிபோல குட்டிப்பந்திகளின் கைக்கட்டும் மூச்சுவிடாமாறு. குட்டிப்பந்திகளின் கைக்கட்டும் 100-பந்திகளின் கைக்கட்டும் 5-வருஷத்தில் 4, 5-கைக்கட்டும் குட்டிப்பந்திகளின் கைக்கட்டும்.

CURRENT NEWS.

விதோத. வந்தமனங்கள்.

1. ஸ்தோ சந்திரன் சந்திரன் மூச்சுவிடாமாறு. பந்திகளின் கைக்கட்டும் மூச்சுவிடாமாறு. இவ்வாறு வருஷத்தில் 4, 5-கைக்கட்டும் குட்டிப்பந்திகளின் கைக்கட்டும்.

ஏராளமாகச் செயலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவர் ஆங்கிலம் உள்ள மியூசியம் (Museum) என்னும் பல பொருட்காட்சிச்சாலைக்குத் தம்மார் செய்யப் பட்ட போலி வயில்வண்டி யொன்றை வெகுமதி யாகக் கொடுத்தனர். இவர் இப்போது லண்டன் கனிஷுள்ள இஞ்சினியர் சங்கத்தாரின் மெம்பராக அவர்களால் தேர்ந்து நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

2. பசிபிக் மஹாசமுத்திரத்தில் கிரகைடோகைக்கு 30-மைல் தூரத்தில் 'சமுத்திரதீபம், (Ocean Island) என்று ஒரு தீவு புதிதாக பிரிடிஷ் துறைத்தனத்தாரால் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தீவில் (Phosphates) என்னும் உலோகம் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றதாம்.

3. இதற்குமுன் சம்மவர் ஒருவரும் பெருத 'சீனியர் ராங்லர்' (Senior Wrangler) என்னும் வித்யாபட்டத்தைப்பெற்றுக் கணிதசாஸ்திரத்தில் மகாவல்லவரென்று பெயர்பெற்ற பாக்ஸ்டீ என்பவர்பம்பாய் சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் மகா சத்ருணமுடையவர். மிக்க அடக்கவணக்கமும் தேசாபிமானமும் சுயமதத்தில் பற்றும் உடையவர். கீமையிலிருந்து திரும்பிவந்ததும் ரேரே தம் மூருக்குச்சென்று தமது வயோதிகராகிய பிதாவைக்கண்டு மல்குகிற்று அவரது ஆசிரீவாதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு மந்தர்க்காரியங்களை ஆரம்பித்தாராம். ஜெரோப்பிய வடிக்கண்களில் பழகினவர் தமது பூர்வாசாரத்தைவிடாமல் கைப்பற்றி ஒழுங்குத மிகவும் மெர்சத்தக்கதே.

4. எட்மண்டு ராட்ஸ்வைசுட் என்னும் ஒரு இங்கிலீஷ் பிரபுவும் அவர் மனைவியும் இப்போது சம் தேசத்தைப்பார்த்துப் போகும்படி வந்திருக்கின்றனர். இவர் மிக்க தனவான் என்பது பலருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. செல்வத்துக்குத் தக்கபடித் தர்மமும் உள்ளவர் என்று தோன்றும். கசிசுதோயால் வருத்தகின்ற பூதகுலத்தாருக்கு வைத்தியம் செய்து போஷிக்கும்படி தர்மசாலை யொன்றை ஏற்படுத்தும்பொருட்டு ஐம்பதிலுயிரம் பவுன் இவர் மனைவி கொடுத்தாராம். இன்னம் இதுவிஷயமாக வேண்டியவரும் செல்வகசெல்லாம் தாம் கொடுத்த ஈடுபண்ணுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார். இது தவிர இன்னம் பற்பல தர்மங்களையும்

செய்கின்றாராம். பொருளை கல்வழியாத் சம்பாதித்துத் தர்மார்த்தமாக உபயோகப்படுத்துவோர் மையே பெருமை.

5. இன்னொருவர் இவரிலும் தர்மவ அமெரிசா தேசத்தில் நியூயார்க் பட்டண 'கிரிஸ்டியன் ஹோஸ்ட்' என்னும் பத்திரிகைத் தலைவராகிய டாக்டர் க்ளாக்ஷ் என்னும் தர்மவ இத்தேசத்தில் தாய்த்தையரில்லாத பிள்ளை ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு முதலில் ஒரு வரு போஷிக்கவேண்டிய செலவுகளைக் கொடுப்பது சொல்லிப் பின்பு அத்தகுமத்தை ஐந்து வரு கடப்பிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனராம். இதன் பொருட்டு கன்னுக்கு மாதத்துக்கொதாம் 25,000 டாலர் (பூலவென்பது ரூ. 5-1) வீதம் கொடுத்துவருகின்றாராம். இது வரையான்குதவை இப்பெருத்தொகையை அனுப்பிருக்கிறார். இன்னம் பதினொருதவை அனுப்பிருக்கிறார். இதுபோலவே சீனதேசத்தும் ஒத்தருமசாரியத்தைச் செய்யக்கருதியிருக்கிறார்.

6. எஃப்து தேசத்தில் அசுறை இலாகாவை சார்ந்த உத்யோகஸ்தாராகிய ஸர். ஏன்ஸ்ட் காட் என்பவர் இரண்டு வண்டி பவுன் தர்மச் செலவுகாகக் கொடுத்திருக்கிறாராம். இப்பெருத்தொகையைக்கொண்டு சுஷயகோகத்தார் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பையோகமாகும்படி வைத்தியசாலை ஒன்று ஏற்படுத்தும்படி சம்மார்சர் உத்தேசித்திருக்கிறாராம். இவர் தற்காலம் அசுருக்கு அதிப்பரியமான கோராம்.

7. இவ்வருஷம் சென்னை யூக்வார்வடி எப். எப். பரிணைக்குப் போனவர்கள் 1,923 பேர். இவர்களில் தேறினவர் 695-பேர், 100-க்கு 36-த்திட்டம் சூகிறது. மங்கலூர், தஞ்சாவூர், திருசெல்வேலி, திரிச்சிணைப்பள்ளி, திருவனந்தபுரம், என்னுளம், விஜயகாசம் என்னும் ஊர்களில் சமாய்ப்புத் தேதியிருக்கிறார்கள். பாதிக்குமேல் தேறினவர்கள் எங்கும் இல்லை.

8. வித்யா இலாகாவைச்சேர்ந்த ம-ள-வ-ஸ்ரீ, B. ஹதுமத்தாவிற்குமுடைய புத்திரராகிய மீம

பாடவர்கள் பரமதேசத்தில் அவசியப்பட்டு
வாங்கினால் ஐந்தாவது சீயமிக்கப்பட்டிருக்க
வார்கள். இவர் சிறுவயதில் பெரியவந்தியோசு
பெற்றும் பத்தியிற்றிக்கொண்டு சென்ற
போகவேண்டியிருந்த சிறித விளக்கித்
தே. பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் புகழ்பெற்ற
தவையடி சங்ககார் உத்தியோகத்தில்
தற்பின் அவர்கள் சீயமிக்கப்பட்டிருப்ப
த்தானேவேண்டும். பின்வாங்கியுமறு?

10. பங்களத்தில் தானியமாக ஜோதிவி என்
ஜோசியர் ஒருவர் 1902-ம் வருஷமளிய இம்
வருஷம் பலபலவகையில் சொல்லுமிடத்தா
வார் புத்தம் இப்போதுள்ள மந்திரிகள் தீக்கி
முடிவாகுமென்றும், பிரதேசத்தாரின் துண்டு
இலும் இல்லாததற்கும் குடியாட்க்கும் கலகம்
தமென்றும், சிறு, மத்தியதரைக்கடல், ஹீரட்,
செக்குடா என்னும் இடங்களில் என்னிதர
வாசன் புத்தசன்னத்தையிற் பித்தருமென்றும்
குறிப்பார். மேலும், இவ்வருஷத்தில் பிளேட்
தாப்பாவில் சித்தல இடங்களில் அதிகரித்த
தியாவில் குறைபுமாம். ஜோப்பிடவந்திதக்க
கு இத்த வந்திதக்கக்கொட்டியும் அதிக வடி
மண்டாகும். கொவிலை வருஷக்கடலையில் ஏத
ம், பங்களம், பொம்பாய், சென்னை, மத்திய
நியா என்னும் இடங்களில் பஞ்சமுண்டா
வந்திதக்காரின் முயற்சியால் அதிக உயிற்
தம் உண்டாகுமாம். இன்னம் பற்பல விஷயம்
பாப்பந்தி இவர் முன்னுடித் தெரிவிக்கின்றன.
பத்தன்னைக்கு சிச்சயம். அன்றியும் இத்த ஜோசி
தத்தில் குறிப்பாக ஒன்றையும் காணோம். ஆக
யாற்றுவதே ஜோசியமாயிருக்கிறது.

10. சென்னை பீப்பிள்ஸ் பாக் பேர் (Madras
air) என்னும் டேடிக்கைக் கடைகள் முன் அக்க
வையால் அகே உயிர்ச்சேதம் கோரிட்டதற்கு
மார் 15-வருஷமாக வந்ததப்பட்டு, இவ்வருஷம்
வருஷமும் வந்ததப்பட்டன. இதில் கடைத்த
புத்தம் ரூ. 13,681. இதில் செலவுபாக, ரூ.
3,000 இருமாம். இத்தொகையில் இச்சத்தை எத்த
காலத்தில் அபாய கஷ்டங்கள் வராமல் கொடு
பாதுகாத்ததற்காக பிண்டர் எல்லாம் என்னும்
போலிஸ் உத்தியோகத்துக்கு ரூ. 150 கொடு
கொடுக்கும்படி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

11. சமது மாகாணத்திலே ஐந்தாவது
திறைக் கொளியிப்பத்தாக அவர் மருடாய்
வாலத்தில், சென்னை டீக்கத்தில் வடக்கு
தாஸ்வாலுக்குத்தானென்றும் தனியப்புகதி
வந்திதக்க வந்திதக்கொன்றும் தம் சொந்த
வில் செத்தவர்களைத் தீயாணித்த அந்தர்த்த
பியத்தனங்களைச் செய்தவருக்கெதாம். பொரு
முடாவார் பொருமினும், கல்விமுடாவார்
விவரம் அடவந்திதன்ற அளவில் பத்தம்
பத்தியை வெளியிடுக்காட்டுதல் மிகவும் பெரி
தக்கதே. குடிசைக்கு அரசரிடத்தில் பத்தியி
முண்டாகும் அரசுக்கும் குடிசைகளில் விவர
மும் அருளும் உண்டாடி அவர்களுடைய
ததாடுகொன்பதில் சத்தேசியிலை.

12. கன்ன பெருமாயின் பிளேட்டினால்
வித்தோரியா மதாணியில் குடிசைத்தமாசு
பென்பவாருக்கு குடியோசையாகும்படி பருத்த
களைச் சந்தித்தும் திறப்படுத்தகருவெடுத்த
வரும் தொகை இப்போது ரூ. 5,72,000
சேர்த்திருக்கிறது. இத்தொகையால் வருஷம் ஒன்
தக்கு ரூ. 18,307 வருமானம் ஏற்படும். இதுமிகவும்
சத்தோஷிக்கத்தக்கது.

13. சென்ற கல்கத்தா சாங்கர்லில் கட்ட
பட்ட கைத்தொழில் விதப்பப் பொருத்தாக்கி
ஒன்று மிகவும் கணிசத்தக்கது. அப்போத
ரில் உள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜோஷி என்பவர் பெய்
விற்குத்தொழில் விதகுத்தெனவிக்கொண்ட
செய்யும்படி ஒரு துணையாக கருவி கண்டு
தக்காட்டிகுமாம். இவ்வெத்தித்தொழியே போ
யான அளவு பெரிதாகச் செய்யும்படியில் இது
நீராவ் வித்தியாருத்தக்கட உபயோகப்படுமாம்.
இத்தகருவி பயன்பட்டு வுக்கத்தின் வருஷ
இவர் பெயர் லோகப்பித்தாரு கெய்யதில்
தடைம்க்கல.

14. ஐப்பான் தேசத்தின் மஜி பித்தான மத்தி
யியாக மாக்லில் டீக்கா என்பவர் ஜோப்பாவில்
அகே தாதுக்காரைப் பார்த்தகொண்டு இப்
போது இத்தொழில் பத்தியிடுக்கிறார். இதை
ஐப்பான் உண்புண்ணியாக வந்தும், ஐப்பான்
பித்தானி என்றும் சொல்லுவார்கள். இவருக்கு

இப்போது அறுபது வயதிற்கும், முப்பது ஒரு வுக்குமுன் இவர் இங்கிலாந்துக்குப் போக நேர்ந்தால் அங்குள்ள நடவடிக்கைகளைக்கண்டு அதுபோலவே தமது தேசத்தையும் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் எண்ணமுடையவராயினார். தம் தேசத்துக்குத் திரும்பிச்சென்று துரைத்தனகாரியங்களில் அறி முயற்சியெடுத்தக் கொண்டு 1885-ம் ஒருஷத்தில் முதன் மந்திரியானார். இவர்தான் அத்தஸ்ரானத்தை முதல்முதல் பெற்றவர். மதுபடியும் ஐரோப்பாவுக்குச்சென்று ராஜ்யசட்டதிட்டங்களை ஆராய்ந்து கற்றுக்கொண்டவர் 1891-ம் ஒருஷத்தில் ஜப்பான் தேசத்தின் முதல் பார்லிமென்டை ஸ்தாபித்தார். 1898-ம் ஒருஷத்தில் சுதிதகாலம் முதன் மந்திரியாயிருந்தார். இங்கிலாந்தில் இவருக்கு மிக்க மரியாதை நடக்கிறது.

15. பீஷாவார் வைத்தியசாலையில் லெகனைக் குமுன் அப்புதுமான சத்திரப்பிரயோகம் செய்யப்பட்டது. அங்குநெருகன் முப்பது வயதுள்ளவன், பார்க்கைக்குத் திடகாத்திரானவன். காயல் அமீரின் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பயிற்சி தந்தவையிருந்த ஐம்பத்தைந்து ரூபாயையும் வயற்றில் செலுத்திவிட்டானாம்! ஆ! ஆ! பணம்போட்டுப் பத்திரப்படுத்த என்ன உபாயம்! பின்பு அப்பணம் வெளியில் வரும்படி ஆளமட்டும் பேறிக்குச் சாப் பிட்டும் பிரயோசனமில்லாமல் போகவே கடைசியில் வயிற்றைக்கிழித்துப் பணத்தை எடுக்கவேண்டியதாயிற்று. இந்த வித்தை ஐரோப்பியர்களுக்கு விதேயமாகப் அறிவார்கள்? க்ளோரோபாரம் என்னும் மயக்கமருந்துக்கொடுத்து அவன் போதையின்றி மயங்கிக்கிடக்கையில் எவ்வளவோ சாதகமாகவயிற்றைக்கிழித்து அந்த ஆஸ்பத்திரி டாக்டராகிய டாக்டர் டென்னிஸ் என்பவர் பணத்தை எடுத்து அடனுக்குச்சிந்தைசெய்தாராம். அந்த ஆப்கானியனுக்குப் பணமிகுந்தவிசையெய்யோழியேதே உடம்பைப்பற்றிச் சிந்தையில்லையாம்! பணத்தைத்திரும்பக்கண்டதும் அவனுக்குண்டான குணகலத்தை அடக்கமுடியவில்லையாம்! இப்படியும் பணமே பிராணனிலும் பெரிதென்று கண்ப்பார்கள் உலகில் உண்டா!

16. இப்போது லெகாலமாய்க் காயித்தத்தைச் சூட்டி நொருப்புக்குச்சிகள் செய்த வருகிறோம். மாத்திரும் செய்வதற்கைவிட அதிக கோம்

எரிவதன்றி விலையும் அவற்றைவிட நயமாயிருந்ததாம். இவை நம்மூர்களுக்கு இன்னம் வராதிருக்காரணம் தெரியவில்லை. காலனுவுக்கிப்பெட்டிகள் கிடைத்தற்குமாறாக மூன்று அகாங்கு பெட்டிகள் கிடைக்குமாயின் ஏழை ஒருளுக்கு எவ்வளவு அனுசூலமாயிருக்கும்?

17. இந்நாவி தேசத்தில் மலன் என்னும் ஊர்தில் முற்றிலும் ரொட்டியினால் செய்யப்பட்டவோதமான கடியாரம் ஒன்றிருக்கிறதாம். இத்தேசத்தான் ஒருவனுக்குச் செய்யப்பட்ட இதைச் செய்தமுடிக்க மூன்றுவருஷம் பிடிதாம். இது அளவில் கூடியவனுயிற் பெரிதமணியைச் சரியாகப்பிழையின்றித் காட்டியும் கின்றதாம். நம்மவர்கள் இங்ஙனப்போகமற்ற விதிகளைவிட்டுப் பல்லோர்க்கும் பயன்படும்படியான விஷயங்களில் எப்போது தம் மூக்கத்தை செலுத்துவார்களோ அறிவேம்.

18. புத்தகங்கள்தில் காயம்பட்டுவருந்திய பவீர்களுக்கும் வேறு கோயானிகளுக்கும் ஒளவுகளைக்கொடுத்துப் போஷிப்பதில் மிக்க பேர்பெருவாகிய மிஸ். லாடிங்கேல் என்னும் மாதரிடமிருந்து இப்போது வயது எண்பத்தொன்றாகி தேசம் தளர்ந்த பல்வினப்பட்டிருப்பினும் இளமும் தமக்குப் பிரியமான பரோபகாரகாரியங்களை சிந்தை குறையவில்லை.

19. இப்போது அக்திலேயர் சண்டையிட்டுச் செய்துக்கொண்டிருக்கின்றவால் என்னும் தெருப்பிரிக்கா நாட்டில் பொன்னும் நிலக்கரியும் விசேஷமாக விலைகின்றன.

20. உரோம் பட்டணத்தில் போப் என்பது உரோமன் காதலிக் கிரிஸ்தவமதத்துக்குத் தலைவாயிருப்பவர் பெயர் 'லியோ'. இவர் வாசம்செய்திருக்கிற 'வேடிகள்' என்னும் ஊரண்மலையில் பதினொன்றாம் அறைகள் இருக்கின்றனவாம். அவ்வளவு அறைகளில் இவர் உபயோகிப்பவரே மூன்றேயாம். அவருள் ஒன்று தமது இருக்கைக்கும், ஒன்று உடைக்கைக்கும், ஒன்று படுக்கைக்கும் உபயோகித்துவருகின்றனராம். இம்மூன்று அறைக்கூட மிக்க சிறியவைகளாம்.

PUZZLES.

விடுகதைகள்.

I. RIDDLES—பிதர்க்கேள்விகள்.

1. எந்த எண்ணைத் தரித்திரன் எனலாம்.
2. எந்தக்கை குழந்தைகளுக்கு பலம்.
3. எந்தக்கால் பிந்திரும்பாது.
4. எந்தத்தானம் வயற்றினும் சிறந்தது.
5. எந்தக்கைக்கு வாயுள்ளது.

II.

1. நாலெழுத்தாலேயான நற்பெயர் அரசனாகும்
ஆலமுண்டவனும் ஆதியக்கரம் சகரமாயின்
கோலவாரிதியாம் மற்றுக்குறித்தது நகரமாயின்
மேலுறு குபேரனமே விண்டது நிகரமானால்.
2. செல்பவர்க் கெல்லாம் சேரும் நெறியதாம் மலையிற்றேன்றிப்
பல்வகைப் பயனும்உத்து பரவைமேலுலது மாமால்
நல்வகைப் பெயராய் நின்றேரெண்ணையும் நல்லி நிற்கும்
சொல்கமற்றிதை யிரண்டே அசைபினிற் சூழ்ந்துமாதோ.
3. இமையா திருகண்விழித்திருப்பினும்
எதிரிடையாக இசைக்கப்படுமே;
கயவாயொன்றே பெற்றதுவேனும்
பலவுளதாகப் பகர்ந்தி டப்படுமே;
நீரிற் பிறக்கும் மலரலதேனும்
அப்பெயராலே அதையப்படுமே;
பொன்னே யறியாப் புலியிடைவாழ்வினும்
பொன்னென்றது தான் புகலப்படுமே;
வரைபோற் பெரிய வருவுடைத்தேனும்
ஊரும் ஐந்துவென் துரைக்கப்படுமே;
எத்தனை யுடலம் பருத்துளதேனும்
சுத்த வெலும்பெனச் சொல்லப்படுமே;
மற்றிதுயாதோ வழுத்திடுவாயே.
4. உச்சியிற் குடுமி உடையேனாயினும்
நச்சிய சோழியன் நானாகேனே;
முக்கண் முகத்துப் பெற்றுளையினும்
மைக்க ருங்கழுத்தின் வானவனாகேன்;
நிருகிப் பிழியத் தீமயில் தரினும்
பரிவுடனளிக்கும் பாற் பசுவல்லேன்;
உண்ணீருதவினும் ஊழணியாகேன்;
எண்ணையளிப்பினும் எள்ளாகேனே;

உன்மொருத்திருப்பினும் வெண்மதியல்லேன் ;
நுதிதாக்கினும் உண்ணெனிரந்து
காடி யென்னை வின்றிடுவாயே.

III. CHARADE—அகாசநிரைக்கூட்டு.

1. கெய்வினக்கிருந்து கிழிசொளிகெய்யும்.
2. திருமால்சையில் திகழ்த்திடுபடையாம்.
முழுதுமோர் மன்னன் பெயராகும்மே.

IV. BEHEADED WORDS—தலைவெட்டுமொழிகள்.

1. ஐத்தெழுத்தாலாம் சொல்லொன்றியதோர் மலரைக்காட்டும் ;
முத்துமெழுத்தை நீக்கின் மொழியும் மலர்தான்யுக்கும்
நித்தையில் வரவியாகும் ; முதலினைப் பின்னும்நீக்கின்
விர்தையென்சொல்வென் மூன்றுமேவினும் கசையாமே.
2. முப்பெயர் முழுதும் கிற்பினும்தொண்டர்
முதற்பெயரொன்றைக் குறைக்கினும்தொண்டர்
முதலிருபெயரையும் குறைக்கினும் அப்பொருள்
தனையே புணர்த்தும் சாற்றுகவிதவே.

V. AN ENIGMATIC QUESTION—விசித்திரக்கேள்வி.

காலாம்பின்று காண்கினும்கவது
தலைமீழாகத் தானுற கிற்பினும்
ஒருநிலையாயே யுத்திருத்தரிய
பகடிசெய்வென் எனைப்பகர்த்திடுவாயே.

சென்ற வாய்பர் மாதத்துச் சஞ்சிகையில் உள்ள விடுகதைகளுக்கு விடை.

I.

1. அசனனுக்கு இருப்பிடம் அரமனை (அரைமனை) கைக்கு முழுமனை.
2. காது போனபோது.
3. சப்பாத்தியில்.
4. அகராதியில்.
5. அம்புலிமானுக்கு.
6. அய்யாக்குட்டிக்கு.

II.

1. முட்டையிட்டு.
2. பட்டுப்பட்டு.
3. பாய்த்து பாய்த்து.
4. பார்ப்பாரில்லாமல்.
5. இடித்திடித்து.

III.

சஞ்சம், சஞ்சம்=சஞ்சு; சூச்சம்=சூச்சம்; சூச்சம்=அதஞ்சு.

IV.

1. முத்தம்—மணிச்சிறப்பு; காசு—மணிப்பொது; முத்தக்காசு—ஒரு கிழங்கு.
2. மருதம், நருமம்.

V.

முதகு.
தறடு.
குடுவை.

VI.

போதமருள் பல்களையும் பொற்புடனே யற்பொடுக்கல்
லாதவனுக் கில்லை யொளி.

ஆதவன்—சூரியன் என்று தொனிப்பொருள் தோன்றுதல் காண்க.
கல்லாதவனுக்கு அறிவில்லையென்பது கருத்து.

சிறுவர்க்கான பக்கம்.

[விவேகசிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்காக எழுதப்பட்டது.]

THE STORY OF SIR WALTER RALEIGH.

வால்தர் ராலி என்பவரின் கதை.

உலகத்தில் பெருமையும் செல்வமும்
புடைதற்குப் படிப்பும் முயற்சியும் மாத்திரம்
புத்தாற்போதாது. சமயோசிதமான காரி
யும் பேச்சும் ஒன்றுக்கும் பின்வாங்காத
மும் கூட வேண்டும். படிப்போடும் முயற்
சியோடும் இக்குணங்களும் சிறந்திருக்கு
மின் பொன்மலருக்கு வாசனையும் செர்த
போல இனிதாகப் பிரகாசிக்கும். இதற்குத்
நஷ்டார்த்தம் ஒரு கதை சொல்வேன் கேளுங்
கா.

முன்னொருகாலத்தில் இங்கிலாந்திலே
ஸெபெத் என்று ஒரு இராணி ராஜ்யபரம்
சப்துகொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் இரா
ணியைக்கண்டு ஒரு முக்கியமான சங்கதியைப்
பற்றிப் பேசுவரும்படி இருவர் வாலிபர்கள்
கு பிரபுவால் அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்
ளில் ஒருவன் கோழைமனமுடையவன்
பற்றவன் தைரியமும் சமயோசிதமும் சாமர்த்
யமுமுள்ளவன். முன்னவன் பெயர்
“எவுண்டு பின்னவன் பெயர் வால்தர். இவர்
ளிருவரும் இராஜமாளிகையை அடுத்தபாத்
ரத்தில் இராணி அரண்மனையை விட்டுப்
வப்பட்டு விடோதார்த்தமாகப் படவேதி கதி
யில் உலாவுவதற்குச் சித்தமாயிருந்தார். இவர்

கள் வாயிலாளரை அடுத்து விசாரித்ததும்
“ஆ! இப்போது அரண்மனைக்குள்ளே அரிப்
பிரமாதிகள் வந்தாலும் போகமுடியாது. அரசு
சிறைக்காணுதற்கும் இது சமயம் அன்று.
அப்புறம் செல்லுங்கள்.” என்று கண்டிப்
பாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அப்போது பிள
வுண்டு, “இனி எாம் இங்கே திற்பதில் பிரயோ
சனமில்லை. வந்தவழியே திரும்பிச்சென்று
எாம் கண்டவற்றைப் பிரபுவுடன் சொல்லிவிட
வேண்டியதுதான். போவோம் வா,” என்று
பெருமூச்சுவிட்டுச்சொன்னான். அதற்கு
வால்தர், “என்னதை எாம் கண்டுவிட்டோம்!
இராணியின் படவும், அதில் அலங்காரமாய்
கிற்கும் படவுகாரங்களும், பராகிற்கும் சிப்
பாய்களும் ஆகிய இவற்றையா போய்க் கண்டு
வந்தோம் என்று சொல்லுவது? பிரபுவுக்கு
சிரப்பத்திருப்பியாய் போய்விடுமல்லவா”
என்றான்.

பிளவுண்டு.—“ஆளு லென்னபன்னுகிற
தாக யோசனை? பராக்காரன் கையால் சவுக்
கடிபடச்சொன்னாய்” என்றான்.

வால்தர்.—“அடியும் உதையும் கீபடு. என்
இராணியைக்கண்டு பேசிவிட்டுத்தான் வரு
வேன். உனக்கு அவசரமாயிருந்தா
கீ முன்னே டு” என்றான்.

இவர்கள் இப்படி விவாதித்துக்
கையில் அரிகாரர்கள் வெள்

கடியாய் முன்னடந்து 'பரக் பரக்' என்று
கேக்கொண்டவர இரானியார் அகேக பிரபுக்
களும் சிமாட்டிகளோடும் அரண்மனை
வாயிலைவிட்டு கதிமுகமாக இவர்கள் கிற்கும்
வழியே புறப்பட்டுவந்தார். மகா தைரியசாலி
பாகிய வால்தர் இருபுறமும் பாதையில் பாறு
கிற்கிறவர்களையும் இவ் கதியும் பண்ணை மல்
அடுத்த சின்றுபார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.
இவனிருந்த இடத்துக்குச் சமீபமாக இரானி
வரும்போது, அங்கு முதல்நாள் பெய்தமழை
பால் சிறிது ஜலம் தேங்கிச்சேறியிருந்தது.
இரானி அவ்விடத்தை அடுத்ததும் அச்சேற்
றில் கால்வைக்கச் சற்றேதியங்கினபோது,
வால்தர்வான்றும் அவ்விடத்தை நுழைக்கென்று
தான் மேலேபோத்திருந்த சால்வையை
எடுத்து அவ்விடத்திலிருந்து அரசியை எழுந்
தருளலாமென்றான். இடையே துணியையும்
சமையாசிட்டதையும் இரானிகண்டு ஆச்சரி
யப்பட்டு அதன்மேல் கால்வைத்து அப்பாற்
சென்று ஊன்றும் சொல்லாமற்போய்விட்டார்.
பின்பு பிளவுண்டு வால்தரையப்பார்த்து,
"அடே பைத்தியக்காரா, என்னகாரியம்செய்
தாய்? திவ்வியமான சால்வையை வீணாகக்
கெடுத்துக்கொண்டாயே" என்றான்.

வால்தர்.—"கல்லது நான் பைத்தியக்கார
னென்பதும் நீ பயித்தியக்கார னென்பது இன்
வம் சிறிதுபோதில் தெரியும் பொறு"

என்றான்.
இதற்குள்ளே அரசி படகிலேறி சேவகன்
ஒருவனைவிட்டு அவ்விடத்தைக் கூட்டிவரும்
படி ஆக்ஞாபித்தான். அச்சேவகன் ஓடிவந்து
இடையேயடுத்து, "ஐயா உம்மைக் கூட்டி
வரும்படி உத்தரவாயிருக்கிறது" என்றான்.

இடையே அவ்வாறே இரானியின் முன்
விலையில் சென்றபோது, இரானி அவனைப்
பார்த்து, "மைத்த, நீ எனக்காக விடப்பெற்ற
சால்வையைக் கெடுத்துக்கொண்டாய்.
நீ செய்த உதவிக்காகச் சத்தோஷிக்கின்றேன்"
என்றான்.

அப்போது இடையே "அரசியின் விஷயத்
தில் பிள்வாங்காமல் ஆவியையேனும் சமர்ப்
பிப்பது குடிகளின் கடமையே யன்றோ?"
என்றான்.

அதைக்கேட்டு இரானி இன்னம் ஆச்சரிய
ம மகிழ்ச்சியும் மேலிட்டு "நீ எனக்குச்
சாவு விடப்போகாமல் உனக்குத்தக்க
புத்தகின்றேன். அடே! ஆடா

அரிகாரா, நமது காரியஸ்தரிடத்
தெல்லி இவ்விடத்தைக்கு இதனி
உயர்த்தவேண்டு சால்வை கொடுக்கும்படி

உத்தரவிட்டேனென்று சொல்" என்றான்.

அப்போது இடையே, "நான் தங்க
கேட்டுக்கொள்ளத்தகுமானால் இன்னொரு
விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லுமு
இரானி அவனைத்தடுத்த, "உனக்குப் ப
வேண்டுமானால் பணம் தருகிறேன். ஆயி
உன்போலும் வாலிபருக்குப் பணம்கொ
தல் மிகத் தீங்காகும். நீங்கள் கண்ட
துர்விரயம்செய்து சுதந்தைக் கொடுத்
கொள்ளுங்கள். ஆயினும் உனக்ககத்
மானால் பணமே கொடுக்கச்சொல்லுகிறே
என்றான்.

அரசி சொல்லும்போது தடுத்துப்பேசு
வியாயமல்லவென்றிருந்த வால்தர் அவர்செ
விமுடித்ததும், அவனாகோக்கி "அரசி, த
ருடைய அதுக்கிரகத்தாலே எனக்கு அ
வடி தரித்திரம் வரவில்லை, என் வேண்டு
பணம் காசன்று. நான் பெறக்கூடா
இச்சால்வையை என் தரித்துக்கொள்ள
திரவுசெய்யின் அதுவே எனக்கு மேலான
சாகும்" என்றான்.

அரசி அதுகேட்டு, உன் சால்வையை நீ
துக்கொள்ள என் உத்திரவேன்ன? என்று
அதற்கிடைநான்.—"தங்கள் திருவடித்து
படித்தமாதிரித்திலே அச்சால்வை தங்க
உடைமையாயிற்று. தங்களைப்போலும் ரா
குலத்தில் தோன்றினவர்களுக்கே தரித்
குரியது. என்னப்போலும் எளியவர்களு
குரியதன்று" என்றான்.

அரசி அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு கடை
துக்கொள்ள அவனுடைய யோசனையை
களைப் பின்னும் சிறிது விசாரித்து, அவ
டைய தீர்த்ததையும் சாமர்த்தியத்தை
வியந்து அச்சால்வையைப் போர்த்த
கொள்ள உத்திரவுகொடுத்ததேயன்றி, ஏ
கவரண மோதிரத்தையும் கொடுத்து அ
யும் தரித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்
என்.

இவன்தான் பிற்காலத்தில் சர்வால்தர்
என்று பிரசித்திபெற்றவன். "ரானி" யென்
வர் தமது கல்வி கேள்விகளாலும் தைரிய
சாமர்த்தியங்களாலும் மேன்மைபெற்று அவ்
வரசியின் ஆஸ்தானத்தில் (ரோமணிபோல
விளங்கியிருந்தார்.